Doğan Kardeş

SAYI : 4 | 26 OCAK 1970 | 75 KURUŞ

AFRİKA'LI ÇOCUKLAR

Bizler burada soğuktan titreşirken, yukarıdaki renkli fotoğrafta görüldüğü gibi Afrika'lı kardeşler, kızgın güneş altında adeta çıplak denecek kadar az giysilerle koşup oynarlar. Onların da beyaz akranları gibi tek düşünceleri oyundur. Eğitimin yeterli olmadığı bölgelerde yaşayan Afrika'lı çocuklar pek oyun bilmediklerinden sabahtan akşama kadar toz toprak içinde itişip kakışırlar. Gerçekten de düzenli oyun oynamak bir görenek ve eğitim işidir. Hemen hepimiz öğrendiğimiz oyunları, oyuna ayırdığımız saatlerde ve bir disiplin içinde oynarız.

ŞEYTAN ÇEKİCİ *PEN*

CASUSLAR 5

İSVİÇRE'DE BULUNAN PEN, KENDİSİNİ KAÇIRAN CASUSLARDAN KURTULDUKTAN SONRA BABASINI KURTARMAYA GİTTİ... BU SIRADA JENNİFER OTELE DÖNEREK DAHA ÖNCE BAĞLADIKLARI CASUSLARIN İPLERİNİ ÇÖZDÜ..

GÖL DEĞİL TUZ DEPOSU

Çın'deki Çerkan gölünün sularının normalden çok daha tuzlu olduğunu göz önünde bulunduran bilginler, bu gölün sularından elde edilecek tuzun 640 milyon insanın 10 bin yıllık tuz ihtiyacını karşılayacağını hesaplamışlar. Gerçek bir tuz deposu olan bu gölün yüz ölçümü 1.500 km².'dir.

MEYVE TOPLAMA MAKİNESİ

Tel-Aviv'de dallara hiç bir zarar vermeden meyve ağaçlarının en yüksek kısımlarına kadar ulaşarak meyveleri toplayabilen yeni bir makinenin denemeleri yapılmıştır. İki çiftçinin icat ettiği bu makine daha çok elma ve portakal ağaçlarında yararlı olmaktadır. Makine hidrolik sistemle işlemektedir.

KAPIYI AÇ YOKSA YAKARIM!.

KAPI AÇILINCA BABASIYLA KARŞILAŞTI...

YAŞA PEN... BULDUN BENİ...

GEÇMİŞ OLSUN BABA!..

UZUN BOYLU BİR KADIN YAKLAŞTI...

AFERİN, PEN! GİRİŞ SINAVINI BÜYÜK BAŞARI İLE KAZANDIN!.

SINAV MI? ANLIYAMADIM..

ANLATAYIM: BABAN, SENİN CESARETİNİ SINAVDAN GEÇİRMEK İSTEDİ.. BEN,"KORKUSUZ KIZLAR" OKULUNUN BAŞ ÖĞRETMENİYİM.

FAKAT, AYNI ANDA GÖZ KAMAŞTIRAN BİR IŞIKLA KARŞILAŞTILAR...

OLDUĞUNUZ YERDE KALIN!..

EYVAH! TAM KURTULMUŞKEN!..

O SIRADA ÜÇ KAFADAR GÖRÜNDÜLER...

EVET, PEN HEPİMİZ SANA OYUN OYNADIK...

AMA, ÖĞRETMENİNE BİR GÖRÜN.. SENİ BULAMAZSA YİNE KIZABİLİR!.

DEMEK O CASUSLAR, JENNİFER FALAN HEPSİ OYUNMUŞ!.

FRANK LANGFORD

AZ SONRA PEN, BABASIYLA ORADAN AYRILIYORDU...

SENİNLE İFTİHAR EDİYORUM KIZIM...

BİRŞEY SORACAĞIM BABA.. BU İŞİ BİZİM BAŞÖĞRETMEN DE BİLİYOR MUYDU?

EVET KIZIM.. BU OYUNU ONUN DA YARDIMI İLE HAZIRLADIK!

BABA, HANİ SINAVI KAZANMIŞTIM? İYİ AMA....

DAHA KÜÇÜKSÜN YAVRUM... BİRAZ DAHA BÜYÜYÜNCE BU OKULA GELECEKSİN!..

GELECEK HAFTA: YENİ BİR SERÜVEN.....

TRAFİK İŞARETLERİNİ TANIMAKLA BUGÜN KENDİNİ YARIN KARDEŞLERİNİ KORURSUN

KAMYON GİREMEZ

Geniş yollar olduğu gibi, dar yollar, ara sokaklar da vardır. Ağır yüklü büyük kamyonların bu dar yollara girmesi tehlikelidir. Yukarıda resmi bulunan trafik işareti böyle yolların girişlerine yerleştirilir.
Bu kurallara uymakla birçok kazalar önlenir.

DOĞAN SİGORTA

Sizin Sigortanız

M 2034

OKULLARARASI GENÇLİK

POSTA PULLARI SERGİSİNE KATILIN!

Sergi için özel İlk Gün Damgası hazırlanıyor

Türkiye Filâtelist Kulüpleri Federasyonu Gençlik Kolu'nun «Türkiye Okullararası Gençlik Posta Pulları Sergisi» adı altında bir sergi düzenlediğini ve bu konuda DOĞAN KARDEŞ dergisiyle işbirliği yaptığını geçen sayımızda belirtmiştik.

DOĞAN KARDEŞ dergisinin kuruluş yıldönümüne raslayan 23 Nisan 1970 tarihinde açılacak sergiye her türlü posta pulu koleksiyonu yapan kardeşlerimiz katılabileceklerdir. Dört yaş grubu üzerinden yarışmaya katılacaklardan hiç bir ücret alınmayacak, derece kazananlara Sergi Organizasyon Komitesi tarafından bir diploma ile gerektiğinde birer armağan verilecektir.

Bu sergi dolayısiyle PTT Genel Müdürlüğünden özel bir posta damgası sağlanacak ve serginin yapılacağı yerde «İlk Gün Damgası» olarak kullanılacaktır.

DOĞAN KARDEŞ, koleksiyoncu kardeşlerimizi ve genç filâtelistlerimizi bu sergiye katılmaya davet ve en geç 27 Şubat 1970 Cuma akşamına kadar,

«DOĞAN KARDEŞ
Posta Pulları Sergisi
P.K. 1146 - İSTANBUL

adresine aşağıdaki bilgileri vermelerini rica eder:

1) Ad, soyadı. 2) Doğum yeri, tarihi. 3) Devam ettiği okul, sınıf ve numarası. 4) Sergiye katılacakları pul koleksiyonunun tema adı. 5) Koleksiyonlarının kaç yapraktan ibaret olduğu. 6) Okul ve ev adresleri.

Sergiye katılacaklar şu gruplardan birine girmiş olacaklardır: Birinci grup: İlkokul çağındakiler. İkinci grup: 12-14. Üçüncü grup: 15-17. Dördüncü grup: 18-21 yaş arasındakiler.

© Doğan Kardeş

hava yastıklı gemi

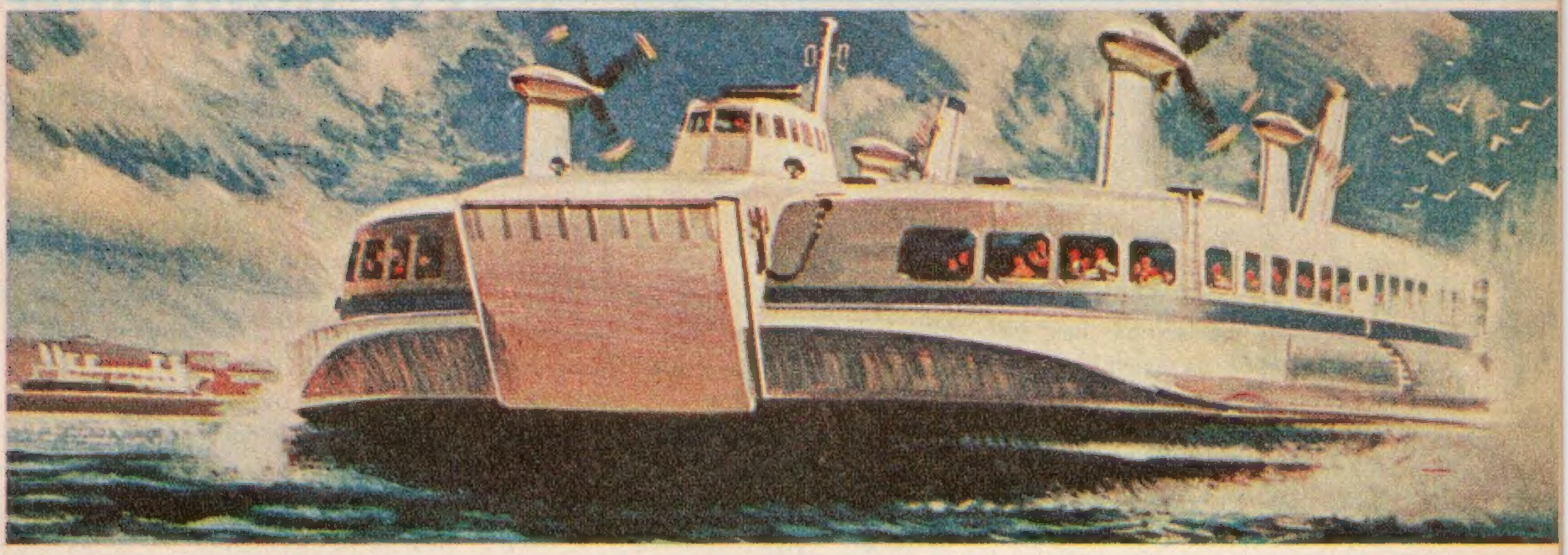

Britanya adalarından Avrupa'ya geçeceksiniz diyelim. Manş Denizi'nde işleyen yeni bir deniz taşıtını denemek istemez misiniz? Deniz üstünde uçar gibi yol alan «Hava yastıklı gemi» dir bu. Dev bir apartman bloku gibi görünür. 250 yolcu ile 30 otomobili taşıyabilir.

Deniz üzerinde hiç sarsılmadan uçar gibi yol almasının nedeni, bu geminin altındaki, şişirme bir sandalı andıran dev hava yastığıdır. İçindeki bir pervane sürekli olarak döner, bu hava yastığını şişirir. Böylece gemi su yüzeyinden iki metre yükselir. Bu durumda, kocaman hava yastığı üzerindeki gemi, havada dönen pervaneler yardımiyle su içinde kolayca ilerler. Hızı bir ekspres treninkinden daha yüksektir. Resimde bu olağanüstü geminin bölümleri görülmektedir:

(1) Komuta yeri, (2) Radar anteni, (3) Telsiz anteni, (4) Otomobiller için yer, (5) Otomobillerin giriş köprüsü, (6) Geminin demiri, (7) Yolcu salonunun havalandırma deliği, (8) Hava yastığı, (9) Pervane, (10) Yolcu salonu, (11) Yolcu giriş yeri, (12) Gemi görevlilerinin yeri, (13) Hava yastığının kesiti, (14) Hava süzgeci, (15) Dört türbinden ikisi, (16) Arka pervanenin hareket motoru, (17) Pervane, (18) Otomobillerin çıkış yolu, (19) Dümen kanadı, (20) Ön pervanenin hareket motoru, (21) Çıkış yolu eğimi.

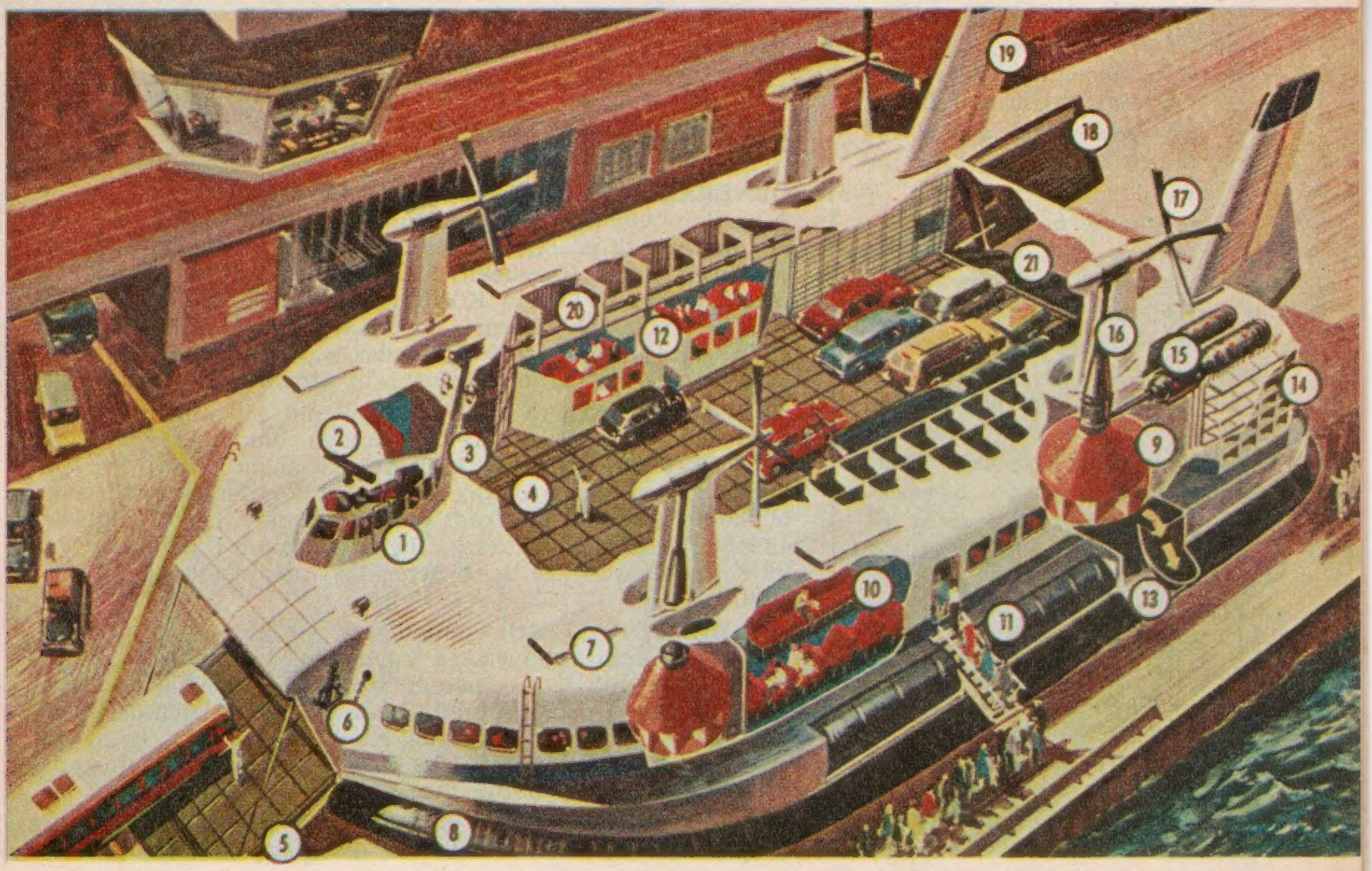

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Çiçek aşısı nasıl bulundu?

Türk hekimleri 18'inci yüzyıl başlarında «çiçek aşısını» başarıyla uyguluyorlardı...

Bundan 150 yıl öncesine kadar uygar ülkelerde veba'dan sonra en korkunç hastalık «Çiçek» idi. 18'inci yüzyılın başlarında her yıl Avrupa ve Asya'da en az yarım milyon insanın bu hastalığa yakalanarak öldüğü bilinmektedir. Özellikle İngiltere'de bir nesil boyunca her 13 kişiden birinin çiçek hastalığından ölüşü, bu korkunç felâkete örnek olarak gösterilebilir.

Şiddetli bir humma ve müthiş bir titreme ile baş ve bel ağrıları, bu hastalığın ilk belirtileridir. Üç dört gün süren bu ilk dönemden sonra bütün vücutta kırmızı lekeler görülür. İçleri sonradan irinle dolarak şişen bu lekeler, çoğunlukla hastanın yüzünde derin ve korkunç izler bırakır. «Çiçek Bozuğu» denilen bu çirkin izler, ayrıca körlük ve sağırlığa da sebep olur.

Eski çağlarda insanlar, çiçek hastalığını hafif bir şekilde geçiren bir insanın bu hastalığa bir daha yakalanmadığını görmüşlerdi. Bundan şu sonucu çıkardılar: Hastalığı hafif geçiren bir kimse ile temasta bulunmak, hastalıktan korunmak için en iyi çaredir.

Dünya yüzünde bu çeşit bağışıklığın ilk olarak M. Ö. Çin'de ve Mısır'da uygulandığı anlaşılıyor. Çin'liler, çocuklarına hastalığı hafif geçiren birinin elbiselerini giydirerek bağışıklığı sağlıyorlardı.

Bir Müslüman tıp bilgini olan Ebubekir Er-Razi'nin de 10'uncu yüzyılda çiçek hastalığına karşı koruyucu bir aşıyı uyguladığı bilinmektedir. 1718'de İngiltere'ye dönen İngiltere'nin Türkiye Büyük Elçisinin eşi Lady Montagu'nun yayınladığı «Doğu'dan Mektuplar» adlı kitabından, Türk'lerin de o çağlarda çiçek aşısını uyguladıkları anlaşılmaktadır. Ancak, o çağlarda uygulanan aşı biçimi gerçek anlamda bir aşı değildi ve aşılama sonucu hastalığa yakalananlar arasında ölümle sonuçlanan olaylar çoktu. Ama yine de Türk hekimlerinin elde ettikleri bu başarı, o çağlardaki tıp bilimi derecesinin çok üstündeydi.

Avrupa'da doktorluk ancak 18'inci yüzyılın sonlarına doğru gelişmeye başlamıştı. O çağa kadar yalnız hükümdar saraylarında iş gören doktorlar, yavaş yavaş halkla da ilgilenmenin gerektiğini anladılar.

İnsanlığı kasıp kavuran korkunç hastalığa, «Çiçek Hastalığı»na karşı çare aramak merak ve ihtiyacını duyan büyük insan Edward Jenner, Berkeley'de bir köy doktoruydu. Jenner, genç bir tıp öğrencisi iken bir köylü kızının kendisine şöyle söylediğini hatırlıyordu: «Ben, ineklerin geçirdiği o lekeli hastalığa yakalandım, bir daha çiçek hastası olmam.» Köylüler arasında yaygın olan bu inanç daha sonraki çalışmalarında Jenner'e ışık tuttu. Jenner sığırlarla uğraşan köylülerin çiçek hastalığını pek hafif geçirdiklerini gördü. Gerçekten, hastalık bunlarda hiçbir iz bırakmıyordu. Jenner ineklerin geçirdikleri çiçek hastalığının, insanların geçirdiğinin değişik bir biçimi olduğuna inanıyordu. İnek çiçeğine yakalananların daha tehlikeli olan insan çiçeğine karşı bağışıklık (muafiyet) kazanmış olmaları gerekirdi. 14 Mayıs 1796'da Jenner, araştırmalarıyla ilgili bir fırsat elde etti. Bir köylü kızı, hasta bir inekten süt sağmış ve eline bulaşan hastalık, orada küçük bir yara meydana gelmesine sebep olmuştu. Jenner, kızın elinin üzerindeki yaranın içinde bulunan ve «lenf» adı verilen sıvıdan aldığı bir damlayı, sağlam bir erkek çocuğuna aşıladı. Bu deneme başarılı sonuç verdi. Böylelikle Jenner, sıvı içerisindeki virüslerin, insan vücudunda çiçek hastalığına karşı koruyucu bir hazırlık yaptığını ve böylece insan vücudunun direnme yeteneğinin arttığını ortaya koydu. Çiçek aşısının tehlikesiz bir şekilde yapılabileceği haberi dünyaya yayıldığı zaman doktor Jenner'e takdirler yağdı.

TARİHTE BU HAFTA

GENERAL KÂZIM KARABEKİR'İN ÖLÜMÜ — Kurtuluş Savaşı'nın büyük komutanlarından General Kâzım Karabekir, bundan 12 yıl önce 26 Ocak 1958'de ölmüştü. 1882'de Karaman'da doğan Karabekir, 31 Mart hareketini bastıran Hareket Ordusu 2. Tümen Kurmaybaşkanı idi. Kurtuluş Savaşı'ndaki en büyük başarısı, doğudaki Ermeni ordularını bozguna uğratmasıdır. T.B.M. Meclisi Başkanlığı'nda da bulunan Orgeneral Kâzım Karabekir'in birçok eseri vardır.

NEYZEN TEVFİK'İN ÖLÜMÜ — Ünlü bir ney üstadı ve hiciv şairi olan Neyzen Tevfik Kolaylı, bundan 17 yıl önce, 28 Ocak 1953'te ölmüştü. 1879'da Bodrum'da doğan Neyzen, küçük yaşta müziğe merak sardı. İlk ney derslerini Urla'da bir berberden aldı. Bu arada şiir de yazmaya başladı. 1919'da «Azab-ı Mukaddes» adındaki ilk şiir kitabını yayımladı. Daha sonra hicivleri ve ney üflemekteki ustalığıyla büyük üne kavuştu.

GANDHİ'NİN ÖLÜMÜ — Bundan 22 yıl önce, 30 Ocak 1948'de Hindistan'ın bağımsızlığa kavuşması için çalışan dünya çapındaki büyük lideri Gandhi, bir suikast sonucu ölmüştü. 2 Ekim 1869'da doğan Gandhi, sıkı bir disiplin içinde büyüdü. Ulusunun siyasî haklarına kavuşabilmesi için çetin bir mücadeleye girişti. Birkaç defa hapse girdi. Her defasında açlık grevi yaparak bütün dünyanın sevgisini kazanmayı başardı.

Neden, Niçin?

Tuz neden çabucak nemlenir?

Yemeğe tuz serpmek ister, fakat tuzluktan tuzun akmadığını görürüz. Bu durumun sebebi nedir acaba? Havadan eksik olmayan nemin bir kısmını emmek özelliği bulunan bazı maddeler vardır. Beyaz bir tuz görünüşünde olan kalsiyum klorid, bundan başka sodyum hidroksit ve magnezyum klorid bunlardandır. Kimyasal adı sodyum klorid olan saf sofra tuzunun bu maddelerle hiç bir yakınlığı yoktur. Gelgelelim, sofralarımızda kullandığımız tuz çok zaman saf tuz değildir. İçerisinde pek az miktarlarda da olsa, magnezyum klorid ve kalsiyum klorid bulunur. İşte havadan nemi emip sofra tuzunun küçücük zerrelerini birbirine yapıştıran bu maddelerdir.

Niçin Hergün Uykuya Muhtacız?

Uykudayken, etrafımızdaki dünyayı unutmamızı ve bu sayede dinlenmemizi sağlıyan bir organımızın olması gerekir. Beyinde, çeşitli organların çalışmaları arasında işbirliği vücuda getiren bir merkez vardır. Uyku da ihtimal bu merkezin meydana getirdiği bir olaydır. Organlarımızın ve kollarımızla bacaklarımızın yorgunluğu orası tarafından kaydolunur. Bu yorgunluk, belli bir dereceyi bulunca, bu merkez, organlara, çalışmalarını keserek dinlenmelerini emreder. Uyku esnasında hücrelerin yapısı yenilenir ve böylece tükenmis enerji yedekleri tamamlanır.

BÜYÜK SÖZLER

Arkadaş kavun gibidir. İyisini bulmak için yüzlercesini yoklamak lâzımdır.

• Bir, iki konuşma ile iyi bir arkadaş bulduğunuzu zannederseniz aldanırsınız. Hiç belli olmaz, o kimse belki sizin durumunuzdan, paranızdan, yahut herhangi bir şeyinizden faydalanmak için size arkadaş gibi görünmüştür. Bir kimsenin hakiki arkadaş olup olmadığını, ona hiç bir şey veremediğiniz zamanlarda, özellikle kara günlerinizde deneyiniz. Göreceksiniz ki, arkadaş sandıklarınızın çoğu etrafınızdan çekilecek, ortada sadece hakiki arkadaşlarınız kalacaktır.

Dilinin cezasını çeken hiciv şairi

NEF'Î

Divan Edebiyatı'nın en büyük şairlerinden biridir. Şiddetli hicivleriyle tanınmıştır. Kaside şeklinin en büyük şairi sayılır. Bâki ile Nedim arasındaki Divan Edebiyatı şiirinin zirvesini temsil eder.

Erzurum'a bağlı Hasankale kasabasında 1572'de doğan Nef'î'nin babası Mehmet Bey de şairdi. Nef'î iyi bir öğrenim gördü. Önce «Zarrî» takma adı ile yazıyordu, sonra hocası büyük tarihçi Âlî ona «Nef'î» takma adını verdi. Nef'î'nin asıl adı Ömer'dir. Nef'î orta derecede görevlerde bulunduysa da dilini tutamaması yüzünden sık sık azledildi. Şair, devrinin sadrazamları, şeyhülislâmları, vezirleri, hemen bütün ileri gelenleriyle sıkı ilgiler kurmuşsa da bütün bu devlet adamlarını ağır şekilde hicvetmiştir. Murat IV. ona hicivden vazgeçmesi için yemin ettirmişti. Nef'î bu yemini dinlemedi, nihayet Murat IV'ü de hicvedince padişah onu boğdurarak öldürttü: 27 Ocak 1635.

Adını ölümsüz kılan «Türkçe Divanı» olmakla beraber, Nef'î, Türk şairleri arasında Farsça'yı en iyi kullananlardan biridir. Dilini uzatmadığı hiçbir sadrazam, devlet adamı, şair, bilgin bırakmamıştır; babasına bile bir hicviye yazmıştır. Bununla birlikte, «Sihâm-ı Kazâ» (Kaza okları) adlı eserinde çok ince nükteleriyle dehasını ispatlamıştır.

Nef'î kendisinden sonra gelen bütün klâsik Türk şairlerini en çok gazelleriyle, hele her biri çok ünlü olan kasideleriyle etkilemiştir. İstanbul ve Kahire'de iki kere basılan «Türkçe Divanı»nda 60'dan fazla kaside, 120'den fazla gazel, 15 kadar rübai, daha başka şiirler vardır.

Herşeyin En Garibi:

EN BÜYÜK SIRADAĞLAR — Dünyanın en büyük kara sıradağları, dünyanın, yüksekliği 7300 metreyi geçen 108 tepesinden 96'sını içine alan Himalaya-Karakurum'dur. Bununla beraber, dünyanın en büyük sıradağları, 11.200 kilometre uzunluğunda ve 800 kilometre genişliğinde olan Orta Atlantik denizaltı sıradağlarıdır. Bunun en yüksek tepesi olan Azor takım adalarındaki Piko Tepesi, okyanusun dibinden 8382 metre sivrilir, fakat ancak 2321 metresi suyun dışındadır.

EN ENDER HASTALIK — Tıp literatüründe vakit vakit o vakte kadar duyulmamış hastalıkların bahsine raslanmaktadır. Örneğin, kuru veya gülme hastalığı dünya yüzünde yalnız Yeni Gine adasının Fore kabîlesinde görülmektedir. Bu hastalık, yüzde 100 ölümle sonuçlanmaktadır.

EN İHTİYAR İKİZLER — En uzun yaşayan ikizlerin 20 Aralık 1858'de doğan Norveç'li Gulbrand ve Bernt Morterüd kardeşler olduğu tespit edilmiştir. Bernt 1960'da Birleşik Amerika'da ölmüş, fakat kardeşi 1963'de Nord Odal'da 105'inci doğum gününü kutlamıştır.

ATEŞ KAPTAN

3

SAMANYOLU 7 DEN DÖNEN UZAY GEMİLERİNİN ESRARLI PARÇALANMALARININ SEBEBİNİ ÖĞRENMEĞE GİDEN ATEŞ KAPTAN VE KAPTAN MAVİ, ORADAN DÖNÜŞTE, BİR CANAVAR BİTKİNİN SALDIRISINA UĞRADILAR.. BU, DOKTORUN GEMİYE ALDIĞI BİR CİNS BİTKİYDİ..

BUNDAN ÖNCEKİ UZAY GEMİLERİNİN NİÇİN PARÇALANDIĞINI ŞİMDİ ANLIYORUM!..

GEMİYİ HEMEN ESKİ YÖRÜNGEYE ÇEK KAPTAN!

BİRDENBİRE!

HAYIR! BİTKİMİ ÖLDÜREMEZSİNİZ!.

ÇAĞIMIZIN EN BÜYÜK KEŞFİ! ONUN MAHVOLMASINA RAZI OLAMAM!

AAAAAH!!

TABANCAMI ALABİLSEM!

O SIRADA KONTROL ODASINDA...

BİR-İKİ SANİYEYE KADAR MUTLAKA ESKİ YÖRÜNGEYE GİRMELİYİZ!

ATEŞ KAPTAN, YANGIN SÖNDÜRME ALETİNİ KAPIVERDİ..

BÜTÜN BİTKİLER YAŞAMAK İÇİN OKSİJEN İSTEDİĞİNE GÖRE....

CANAVAR BİTKİYİ ÖLDÜRMENİN YOLUNU BULDUM İŞTE!.

canavar bitki

ÖLDÜRDÜM AMA, KORKARİM Kİ GEÇ KALDIM...

SİMDİ ÇARPIP PARÇALANACAĞIZ! SEN CAN KURTARMA KULÜBESİNE GİR!

CAN KURTARMA ARACINI FIRLATTI...

SONRA GENE KONTROL ODASINA DÖNDÜ...

ÜÇ DERECE BATIYA ALAYIM BÜYÜK OKYANUS ÜZERİNE...

GEMİ DÜNYAYA DOĞRU SON HIZLA YAKLAŞTI...

...DENİZE DÜŞTÜ!

BİR SAAT SONRA..

BAK, KAPTAN! BİR CAN KURTARMA KAPSÜLÜ!

TAM ZAMANINDA CANLARINI KURTARDILAR SANIRIM!

KAPTAN MAVİ! ATEŞ KAPTAN NEREDE?

GEMİYLE BİRLİKTE DENİZE DÜŞTÜ. NEYSE Kİ ÖLÜMSÜZDÜR O. DALGALARIN ARASINDAN ŞİMDİ ÇIKABELİR!

GELECEK HAFTA: *ATEŞ KAPTANIN YENİ BİR SERÜVENİ*

Tarzan

40
BIR AVCI HEYETİ, CANAVAR ADAMLARIN ELİNE DÜŞER VE ONLARIN GİZLİ ÜLKESİ OLAN OPAR'A GÖTÜRÜLÜR. TARZAN, AVCILARI KURTARMAK İÇİN BU ÜLKEYE GİRECEKTİR...

CANAVAR ADAMLAR BENİM BURALARA GELECEĞİMİ TAHMİN ETMEZLER.. OPAR'A RAHATÇA GİRERİM!

BURAYA GELMEYELİ YILLAR OLDU.. ŞU GİZLİ YOL BENİ İSTEDİĞİM YERE GÖTÜRÜR...

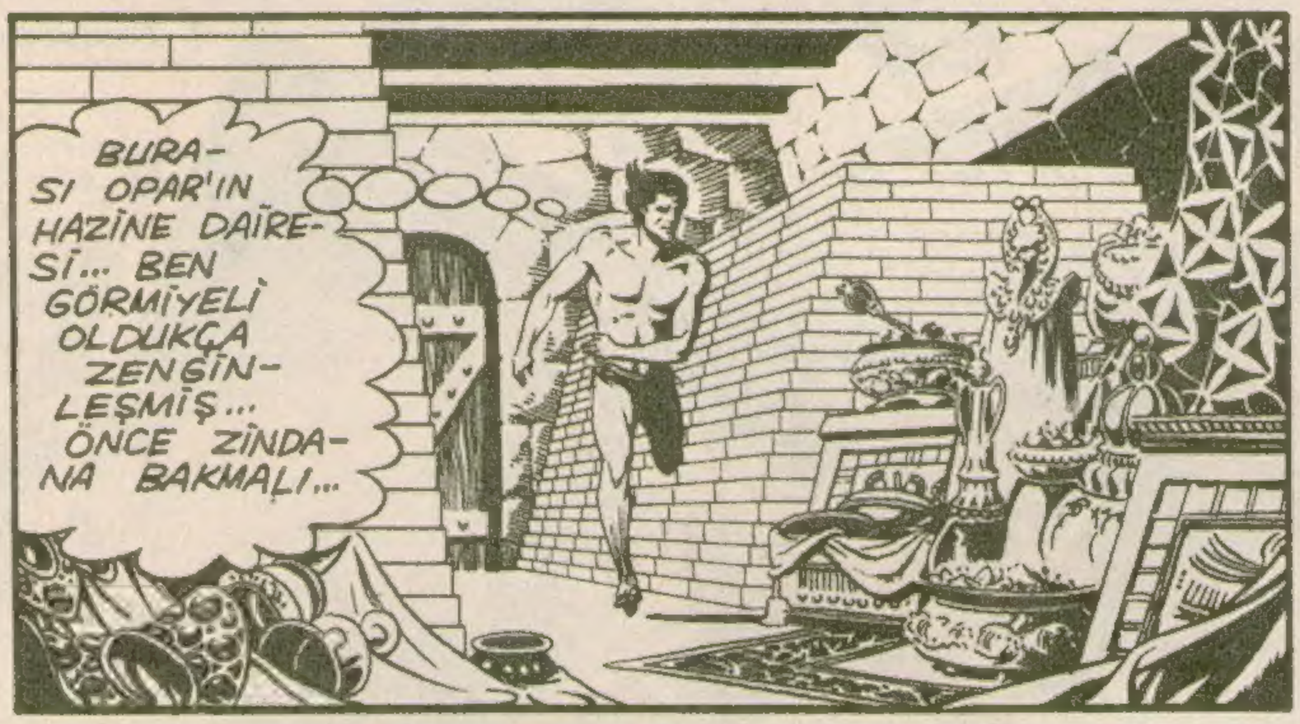
BURASI OPAR'IN HAZİNE DAİRESİ... BEN GÖRMİYELİ OLDUKÇA ZENGİNLEŞMİŞ... ÖNCE ZİNDANA BAKMALI...

ZİNDANDA KİMSE YOK. ACABA ESİR ALDIKLARI O ÜÇ ADAMI NEREYE HAPSETTİLER?..

ACABA BUNLAR KRALİÇE LA'NIN ELİNDE Mİ? YOKSA CANAVAR ADAMLARIN YANINDA MI?

İŞTE! İŞTE, KRALİÇE LA!
ODASINDA YALNIZ... ONA BİRDEN BASKIN YAPAYIM!
#2001
RUSS MANNING
7-13

ONU BİRAZ SIKIŞTIRIRSAM, ESİRLERİ ELİNDEN KURTARABİLİRİM...
CANAVAR ADAMLAR!!
AAH-!
TARZAN! ÇABUK TIRMAN.. KUVVETİM YETMİYOR!
NİHAYET GELDİN!. YILLARCA SENİ BEKLEDİM DURDUM.. SÖYLE NEREDEYDİN?
SANA ÇOK İHTİYACIM VAR, BİLİYORSUN TARZAN!
ŞİMDİ BIRAK BUNLARI LA.. SENİNLE BAŞKA BİRŞEY KONUŞMAYA GELDİM...
RUSS MANNING 7-20
#2002
ARKASI VAR-
Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

HİKÂYE

Almanca'dan dilimize çeviren:
AKŞİT GÖKTÜRK

KARAKIŞTA BİR GEZİ

Karakışta Roma'dan Rusya'ya doğru yola çıktım. Bu mevsimi seçmemin nedeni, Kuzey Almanya'da, Polonya'da, Lituanya'da çok kötü olduğu söylenen yolların, kar ile buz altında daha iyileşmiş olabileceği umuduydu. At sırtında yolculuk ediyordum, çünkü en uygun yolculuk şekli buydu. Biraz ince giyinmiştim, kuzeye yaklaştıkça bunu daha iyi sezinlemeye başladım. Polonya'da yol kıyısına uzanmış yoksul, tir tir titreyen hemen hemen çırılçıplak bir adamcağızla karşılaşınca zavallının bu ayazda ne büyük sıkıntıda olduğunu düşündüm. Acıdım adamcağıza. Kendi durumumu unutarak paltomu çıkardığım gibi sırtına örttüm. Örter örtmez de yukarlardan bu davranışımı kutsayan bir ses işittim:

«Bu iyiliğin, karşılıksız kalmayacaktır, sevgili oğlum.»

Yoluma devam ettim. Gece oldu, karanlık çöktü. Her yer karlarla kaplıydı, ülkenin yabancısı olduğumdan yol iz bilmiyordum.

Bir ara iyice yorularak atımdan aşağı indim, hayvanı kar üstünde bir ağaç kökü gibi gözüken sivri bir kazığa bağladım; ne olur ne olmaz diyerek tabancalarımı koltuğumun altına sıkıştırdım, karın üzerine uzandım, yattım. Öyle bir derin uyumuşum ki, gözlerimi açtığımda çoktan gündüz olmuştu. Bir köyün orta yerinde, bir kilise avlusunda uzanmakta olduğumu görünce ne büyük bir şaşkınlığa sürüklendiğimi hiç kimse kolay kolay anlayamaz. Çevreme baktım, atım görünürlerde yoktu ama, tam o sırada yukarlarda bir yerde kişnediğini işittim. Başımı kaldırıp baktığımda, atımın yularından kilise kulesinin tepesindeki rüzgâr gülü'ne asılı olduğunu gördüm. Şimdi anlamıştım her şeyi. Önceki gece bütün köy karlar altındayken hava birdenbire değişmiş, karların erimesiyle yattığım yerde gitgide alçalmış, en sonunda kilisenin avlusuna inmiştim. Karanlıkta bir ağaç kökü sandığım sivri kazık da, kilise kulesinin bütün köyü örtmüş olan karların üstünde kalan horozlu rüzgâr gülüydü.

Daha fazla düşünmeden hemen tabancamı çekip, atımın yularına nişan alarak ateş ettim. Yuların ikiye bölünmesiyle at aşağıya düştü, üzerine atlayarak gene yola koyuldum. Yolculuğumuz iyi geçiyor, Rusya'nın içerlerine doğru ilerliyorduk. Rusya'nın karakışında at sırtında yolculuk yapmak çok az raslanan bir şeydi. Böylece, ülkenin töresine uyarak tek atlı bir kızak aldım, kızağımla St. Petersburg'a doğru yola koyuldum. Estonya'da mıydım yoksa oralara yakın bir yerde mi, iyice hatırlayamıyorum, sık bir ormanın ortasında, karakışın verdiği açlıktan gözü dönmüş bir kurdun olanca hızıyla arkamdan seğirtmekte olduğunu gördüm. Çok geçmeden bana yetişti. Kaçacak durumda değildim. Hemen kızağımın içine uzanıp saklanarak, kızağı istediği gibi çekme işini ata bıraktım. İstediğim oldu, kurtuldum ama, bu arada hiç ummadığım bir şey de oldu. Kurt benimle hiç ilgilenmeyerek, üzerimden atladığı gibi atın sağrılarına çullandı, büyük bir azginlıkla hayvanı ısırmaya, parçalamaya başladı. Bu durum üzerine at acısından daha da hızlı bir koşu tutturdu. Bir an başımı kaldırıp göz ucuyla dışarı baktığımda, kurdun atın sağrılarını yiyip bitirdiğini, açtığı oyuktan atın gövdesine girmek üzere olduğunu gördüm. Girmesine zaman kalmadan, kamçımın sapıyla kurdu olanca gücümle dövmeye başladım. Bu umulmadık saldırı ile şaşkına dönen kurt, deli gibi ileri doğru fırladı. Bu arada atın parçalanmış gövdesi yana düşüverdi, onun yerine kurt, kızağın koşumları içindeydi şimdi. Ben de hiç ara vermeden kurdu kamçılamaktaydım. Bu durumda büyük bir hızla yol alarak, umulanın tam tersine, St. Petersburg'a sağ salim vardık. Herkes, şaşkınlıktan ağzı bir karış açık, bizi seyrediyordu.

Şimdi politikadan, güzel sanatlardan, bilimden, bu büyük kentin tarihinden söz ederek başınızı ağrıtmak; ya da ülkenin soylu çevrelerinde karşılaştığım tatlı, dolambaçlı serüvenleri, gördüğüm inceliği uzun uzun anlatarak canınızı sıkmak istemem. Niyetim, dikkatinizi, daha önemli, daha soylu konulara, hayvanlar arasında en çok sevdiğim atlarla köpeklere, Rusya'da her ülkede olduğundan daha çok rastlanan tilkilere, kurtlara, ayılara, türlü av hayvanlarına çekmektir. Ayrıca sizlere, soylu bir şövalyenin, okullarda öğrenilen kırık dökük birkaç Latince Yunanca cümleden çok daha önemli olan göz kamaştırıcı yaşantılarından, serüvenlerinden söz etmek istiyorum.

Bütün köy karlar altındayken hava birdenbire değişmiş, karların erimesiyle yattığım yerde gitgide alçalmış, en sonunda kilisenin avlusuna inmiştim. Karanlıkta bir ağaç kökü sandığım sivri kazık da kilise kulesinin karlar üstünde kalan horozlu rüzgâr gülüydü!

Baron Munchausen'in Yolculukları

On sekizinci yüzyılda Almanya'da Hannover yakınlarında Munchausen adlı ünlü bir Baron yaşamış. Çok görmüş, çok geçirmiş, birçok savaşlara katılmış, uzun yolculuklar yapmış bir soylu kişiymiş Munchausen. Başından geçen olayları da pireyi deve yaparcasına bin bir yalanla süsleyerek anlata anlata üne ermiş. Serüvenleri on sekizinci yüzyıl sonunda bir yazar tarafından toplanarak yayımlanmış. O günden bu yana hemen hemen iki yüz yıldır çocukların çok sevdiği en ünlü Alman klasiklerinden biri olagelmiştir. Burada «Baron Munchausen'in Yolculukları»ndan alınma bir hikâye okuyacaksınız.

Hiç ara vermeden kurdu kamçılamaktaydım. Büyük bir hızla yol alıyordum.

HİKÂYE

Almanca'dan dilimize çeviren:
AKŞİT GÖKTÜRK

KARAKIŞTA BİR GEZİ

Karakışta Roma'dan Rusya'ya doğru yola çıktım. Bu mevsimi seçmemin nedeni, Kuzey Almanya'da, Polonya'da, Litvanya'da çok kötü olduğu söylenen yolların, kar ile buz altında daha iyileşmiş olabileceği umuduydu. At sırtında yolculuk ediyordum, çünkü en uygun yolculuk şekli buydu. Biraz ince giyinmiştim, kuzeye yaklaştıkça bunu daha iyi sezinlemeye başladım. Polonya'da yol kıyısına uzanmış yoksul, tir tir titreyen hemen hemen çırılçıplak bir adamcağızla karşılaşınca zavallının bu ayazda ne büyük sıkıntıda olduğunu düşündüm. Acıdım adamcağıza. Kendi durumumu unutarak paltomu çıkardığım gibi sırtına örttüm. Örter örtmez de yukarlardan bu davranışımı kutsayan bir ses işittim:

«Bu iyiliğin, karşılıksız kalmayacaktır, sevgili oğlum.»

Yoluma devam ettim. Gece oldu, karanlık çöktü. Her yer karlarla kaplıydı, ülkenin yabancısı olduğumdan yol iz bilmiyordum.

Bir ara iyice yorularak atımdan aşağı indim, hayvanı kar üstünde bir ağaç kökü gibi gözüken sivri bir kazığa bağladım; ne olur ne olmaz diyerek tabancalarımı koltuğumun altına sıkıştırdım, karın üzerine uzandım, yattım. Öyle bir derin uyumuşum ki, gözlerimi açtığımda çoktan gündüz olmuştu. Bir köyün orta yerinde, bir kilise avlusunda uzanmakta olduğumu görünce ne büyük bir şaşkınlığa sürüklendiğimi hiç kimse kolay kolay anlayamaz. Çevreme baktım, atım görünürlerde yoktu ama, tam o sırada yukarlarda bir yerde kişnediğini işittim. Başımı kaldırıp baktığımda, atımın yularından kilise kulesinin tepesindeki rüzgâr gülü'ne asılı olduğunu gördüm. Şimdi anlamıştım her şeyi. Önceki gece bütün köy karlar altındayken hava birdenbire değişmiş, karların erimesiyle yattığım yerde gitgide alçalmış, en sonunda kilisenin avlusuna inmiştim. Karanlıkta bir ağaç kökü sandığım sivri kazık da, kilise kulesinin bütün köyü örtmüş olan karların üstünde kalan horozlu rüzgâr gülüydü.

Daha fazla düşünmeden hemen tabancamı çekip, atımın yularına nişan alarak ateş ettim. Yuların ikiye bölünmesiyle at aşağıya düştü, üzerine atlayarak gene yola koyuldum. Yolculuğumuz iyi geçiyor, Rusya'nın içerlerine doğru ilerliyorduk. Rusya'nın karakışında at sırtında yolculuk yapmak çok az raslanan bir şeydi. Böylece, ülkenin töresine uyarak tek atlı bir kızak aldım, kızağımla St. Petersburg'a doğru yola koyuldum. Estonya'da mıydım yoksa oralara yakın bir yerde mi, iyice hatırlayamıyorum, sık bir ormanın ortasında, karakışın verdiği açlıktan gözü dönmüş bir kurdun olanca hızıyla arkamdan seğirtmekte olduğunu gördüm. Çok geçmeden bana yetişti. Kaçacak durumda değildim. Hemen kızağımın içine uzanıp saklanarak, kızağı istediği gibi çekme işini ata bıraktım. İstediğim oldu, kurtuldum ama, bu arada hiç ummadığım bir şey de oldu. Kurt benimle hiç ilgilenmeyerek, üzerimden atladığı gibi atın sağrılarına çullandı, büyük bir azginlıkla hayvanı ısırmaya, parçalamaya başladı. Bu durum üzerine at acısından daha da hızlı bir koşu tutturdu. Bir an başımı kaldırıp göz ucuyla dışarı baktığımda, kurdun atın sağrılarını yiyip bitirdiğini, açtığı oyuktan atın gövdesine girmek üzere olduğunu gördüm. Girmesine zaman kalmadan, kamçımın sapıyla kurdu olanca gücümle dövmeye başladım. Bu umulmadık saldırı ile şaşkına dönen kurt, deli gibi ileri doğru fırladı. Bu arada atın parçalanmış gövdesi yana düşüverdi, onun yerine kurt, kızağın koşumları içindeydi şimdi. Ben de hiç ara vermeden kurdu kamçılamaktaydım. Bu durumda büyük bir hızla yol alarak, umulanın tam tersine, St. Petersburg'a sağ salim vardık. Herkes, şaşkınlıktan ağzı bir karış açık, bizi seyrediyordu.

Şimdi politikadan, güzel sanatlardan, bilimden, bu büyük kentin tarihinden söz ederek başınızı ağrıtmak; ya da ülkenin soylu çevrelerinde karşılaştığım tatlı, dolambaçlı serüvenleri, gördüğüm inceliği uzun uzun anlatarak canınızı sıkmak istemem. Niyetim, dikkatinizi, daha önemli, daha soylu konulara, hayvanlar arasında en çok sevdiğim atlarla köpeklere, Rusya'da her ülkede olduğundan daha çok rastlanan tilkilere, kurtlara, ayılara, türlü av hayvanlarına çekmektir. Ayrıca sizlere, soylu bir şövalyenin, okullarda öğrenilen kırık dökük birkaç Latince Yunanca cümleden çok daha önemli olan göz kamaştırıcı yaşantılarından, serüvenlerinden söz etmek istiyorum.

Bütün köy karlar altındayken hava birdenbire değişmiş, karların erimesiyle yattığım yerde gitgide alçalmış, en sonunda kilisenin avlusuna inmiştim. Karanlıkta bir ağaç kökü sandığım sivri kazık da kilise kulesinin karlar üstünde kalan horozlu rüzgâr gülüydü!

Baron Munchausen'in Yolculukları

On sekizinci yüzyılda Almanya'da Hannover yakınlarında Munchausen adlı ünlü bir Baron yaşamış. Çok görmüş, çok geçirmiş, birçok savaşlara katılmış, uzun yolculuklar yapmış bir soylu kişiymiş Munchausen. Başından geçen olayları da pireyi deve yaparcasına bin bir yalanla süsleyerek anlata anlata üne ermiş. Serüvenleri on sekizinci yüzyıl sonunda bir yazar tarafından toplanarak yayımlanmış. O günden bu yana hemen hemen iki yüz yıldır çocukların çok sevdiği en ünlü Alman klasiklerinden biri olagelmiştir. Burada «Baron Munchausen'in Yolculukları»ndan alınma bir hikâye okuyacaksınız.

Hiç ara vermeden kurdu kamçılamaktaydım. Büyük bir hızla yol alıyordum.

HİKÂYE

Almanca'dan dilimize çeviren:
AKŞİT GÖKTÜRK

KARAKIŞTA BİR GEZİ

Karakışta Roma'dan Rusya'ya doğru yola çıktım. Bu mevsimi seçmemin nedeni, Kuzey Almanya'da, Polonya'da, Lituanya'da çok kötü olduğu söylenen yolların, kar ile buz altında daha iyileşmiş olabileceği umuduydu. At sırtında yolculuk ediyordum, çünkü en uygun yolculuk şekli buydu. Biraz ince giyinmiştim, kuzeye yaklaştıkça bunu daha iyi sezinlemeye başladım. Polonya'da yol kıyısına uzanmış yoksul, tir tir titreyen hemen hemen çırılçıplak bir adamcağızla karşılaşınca zavallının bu ayazda ne büyük sıkıntıda olduğunu düşündüm. Acıdım adamcağıza. Kendi durumumu unutarak paltomu çıkardığım gibi sırtına örttüm. Örter örtmez de yukarlardan bu davranışımı kutsayan bir ses işittim:

«Bu iyiliğin, karşılıksız kalmayacaktır, sevgili oğlum.»

Yoluma devam ettim. Gece oldu, karanlık çöktü. Her yer karlarla kaplıydı, ülkenin yabancısı olduğumdan yol iz bilmiyordum.

Bir ara iyice yorularak atımdan aşağı indim, hayvanı kar üstünde bir ağaç kökü gibi gözüken sivri bir kazığa bağladım; ne olur ne olmaz diyerek tabancalarımı koltuğumun altına sıkıştırdım, karın üzerine uzandım, yattım. Öyle bir derin uyumuşum ki, gözlerimi açtığımda çoktan gündüz olmuştu. Bir köyün orta yerinde, bir kilise avlusunda uzanmakta olduğumu görünce ne büyük bir şaşkınlığa sürüklendiğimi hiç kimse kolay kolay anlayamaz. Çevreme baktım, atım görünürlerde yoktu ama, tam o sırada yukarlarda bir yerde kişnediğini işittim. Başımı kaldırıp baktığımda, atımın yularından kilise kulesinin tepesindeki rüzgâr gülü'ne asılı olduğunu gördüm. Şimdi anlamıştım her şeyi. Önceki gece bütün köy karlar altındayken hava birdenbire değişmiş, karların erimesiyle yattığım yerde gitgide alçalmış, en sonunda kilisenin avlusuna inmiştim. Karanlıkta bir ağaç kökü sandığım sivri kazık da, kilise kulesinin bütün köyü örtmüş olan karların üstünde kalan horozlu rüzgâr gülüydü.

Daha fazla düşünmeden hemen tabancamı çekip, atımın yularına nişan alarak ateş ettim. Yuların ikiye bölünmesiyle at aşağıya düştü, üzerine atlayarak gene yola koyuldum. Yolculuğumuz iyi geçiyor, Rusya'nın içerlerine doğru ilerliyorduk. Rusya'nın karakışında at sırtında yolculuk yapmak çok az raslanan bir şeydi. Böylece, ülkenin töresine uyarak tek atlı bir kızak aldım, kızağımla St. Petersburg'a doğru yola koyuldum. Estonya'da mıydım yoksa oralara yakın bir yerde mi, iyice hatırlayamıyorum, sık bir ormanın ortasında, karakışın verdiği açlıktan gözü dönmüş bir kurdun olanca hızıyla ar-

kamdan seğirtmekte olduğunu gördüm. Çok geçmeden bana yetişti. Kaçacak durumda değildim. Hemen kızağımın içine uzanıp saklanarak, kızağı istediği gibi çekme işini ata bıraktım. İstediğim oldu, kurtuldum ama, bu arada hiç ummadığım bir şey de oldu. Kurt benimle hiç ilgilenmeyerek, üzerimden atladığı gibi atın sağrılarına çullandı, büyük bir azgınlıkla hayvanı ısırmaya, parçalamaya başladı. Bu durum üzerine at acısından daha da hızlı bir koşu tutturdu. Bir an başımı kaldırıp göz ucuyla dışarı baktığımda, kurdun atın sağrılarını yiyip bitirdiğini, açtığı oyuktan atın gövdesine girmek üzere olduğunu gördüm. Girmesine zaman kalmadan, kamçımın sapıyla kurdu olanca gücümle dövmeye başladım. Bu umulmadık saldırı ile şaşkına dönen kurt, deli gibi ileri doğru fırladı. Bu arada atın parçalanmış gövdesi yana düşüverdi, onun yerine kurt, kızağın koşumları içindeydi şimdi. Ben de hiç ara vermeden kurdu kamçılamaktaydım. Bu durumda büyük bir hızla yol alarak, umulanın tam tersine, St. Petersburg'a sağ salim vardık. Herkes, şaşkınlıktan ağzı bir karış açık, bizi seyrediyordu.

Şimdi politikadan, güzel sanatlardan, bilimden, bu büyük kentin tarihinden söz ederek başınızı ağrıtmak; ya da ülkenin soylu çevrelerinde karşılaştığım tatlı, dolambaçlı serüvenleri, gördüğüm inceliği uzun uzun anlatarak canınızı sıkmak istemem. Niyetim, dikkatinizi, daha önemli, daha soylu konulara, hayvanlar arasında en çok sevdiğim atlarla köpeklere, Rusya'da her ülkede olduğundan daha çok rastlanan tilkilere, kurtlara, ayılara, türlü av hayvanlarına çekmektir. Ayrıca sizlere, soylu bir şövalyenin, okullarda öğrenilen kırık dökük birkaç Latince Yunanca cümleden çok daha önemli olan göz kamaştırıcı yaşantılarından, serüvenlerinden söz etmek istiyorum.

Bütün köy karlar altındayken hava birdenbire değişmiş, karların erimesiyle yattığım yerde gitgide alçalmış, en sonunda kilisenin avlusuna inmiştim. Karanlıkta bir ağaç kökü sandığım sivri kazık da kilise kulesinin karlar üstünde kalan horozlu rüzgâr gülüydü!

Baron Munchausen'in Yolculukları

On sekizinci yüzyılda Almanya'da Hannover yakınlarında Munchausen adlı ünlü bir Baron yaşamış. Çok görmüş, çok geçirmiş, birçok savaşlara katılmış, uzun yolculuklar yapmış bir soylu kişiymiş Munchausen. Başından geçen olayları da pireyi deve yaparcasına bin bir yalanla süsleyerek anlata anlata üne ermiş. Serüvenleri on sekizinci yüzyıl sonunda bir yazar tarafından toplanarak yayımlanmış. O günden bu yana hemen hemen iki yüz yıldır çocukların çok sevdiği en ünlü Alman klasiklerinden biri olagelmiştir. Burada «Baron Munchausen'in Yolculukları»ndan alınma bir hikâye okuyacaksınız.

Hiç ara vermeden kurdu kamçılamaktaydım. Büyük bir hızla yol alıyordum.

MEÇHUL KAHRAMANLAR

Sthran, bağlı olduğu birliğin kötü durumunu farketmiş, küçük aklıyle büyük bir iş başarmak için harekete geçmişti. Tek başına trampet çala çala kasabanın öbür ucundan geliyordu...

DÜŞMANI ŞAŞIRTAN TRAMPETÇİ ÇOCUK

Paniğe kapılmış olan Fransızlar, trampet seslerini duyunca takviye geldiğini sandılar

Herhalde tarihî savaş filmlerinde görmüşsünüzdür: Eski çağlarda ordular savaş meydanlarına giderlerken borazanlar, trampetler çalarlardı. Bugün ancak askerî törenlerde seyretmek imkânını bulduğumuz bu müzikli yürüyüş, eski çağlarda savaş meydanlarında sık sık tekrarlanırdı. Size aşağıda anlatacağımız olay da onsekizinci yüzyılda Fransız ordusunda görev almış on dört yaşında bir kahraman çocuğun trampetiyle koskoca bir orduyu yenilgiden kurtarışını hikâye etmektedir.

Küçük Sthran, Fransız ordusunun piyade alaylarından birinde trampetçiydi. Fransız İhtilâli'nden bir süre sonra Avusturya'lılar Fransa'yı istilâ etmek için harekete geçmişlerdi. Fakat Fransızlar Avusturya ordularını tam manasiyle değilse bile kısmen püskürtmeyi başarmışlar, savaşın da iki ordunun kovalamaca oynamasından bir farkı kalmamıştı.

Savaşın bir devresinde Avusturya'lılar Fransa'nın Dourlers kasabasına sığındılar. Bu kasabayı tamamen ellerine geçirip Fransızlar'dan da korunmak için tertibat almaya koyuldular.

Avusturya'lıların peşinden Dourlers kasabasına gelen Fransızlar, kasabayı düşmandan kısa zamanda geri alacaklarına inanıyorlardı. Fakat Fransızlar kasabanın ana caddesine vardıkları zaman Avusturya'lılar evleri ateşe verip büyük bir yangın çıkardılar. Fransızlar alevler içinde yanmakta olan kasabayı görünce bir anda paniğe kapılmışlardı. Orduda intizam, disiplin diye bir şey kalmamıştı. Askerler küçük gruplar halinde oradan oraya koşuşuyorlar, her kafadan ayrı bir ses çıkıyordu.

Birdenbire kasabanın öbür ucundan trampet sesleri gelmeye başladı. Fransız ordusunun bir başka kolu kasabaya giriyordu. Daha doğrusu Avusturya'lılar ve kasabada paniğe uğramış olan Fransızlar böyle düşünmüşlerdi. Gerçekte ise kasabaya öbür ucundan giren sadece ve sadece trampetçi küçük Sthran'dı. Çocukcağız Fransızlar'ın durumunun kötü olduğunu farketmiş ve küçük aklıyle büyük bir iş başarmak için harekete geçmişti. Trampet seslerini duyan kasabadaki Fransızlar, takviye kuvvetinin geldiği sanısına kapılarak yüreklenmişler ve kaçmaktan vazgeçip düşmanla savaşa girişmişlerdi. Avusturya'lılar ise yangının yardımıyle Fransızlar'ı püskürttüklerini düşünürlerken ikinci bir düşman kuvvetiyle karşılaşmaktan hiç hoşlanmamışlar ve ayrıca ikinci bir kuvvetle de çarpışacak gücün kendilerinde olmadığını düşünmüşlerdi.

Fakat biraz sonra Avusturya'lılar küçük trampetçinin onlara bir oyun oynadığını farkediverdiler. Müthiş bir öfke içinde Sthran'ın peşine düştüler. Bir tarafta kanlı bir savaş devam ederken, öbür tarafta da küçük Sthran, ölüm kalım mücadelesine girişmişti. Herşeye rağmen de elinden

Üç yıl içinde 76 kupa kazanan genç binici

Kemal Öncü

Kemal Öncü, ünlü bir binici olan babası Eyüp Öncü'yle birlikte.

Türk binicilik tarihinin ölümsüz isimlerinden ve geçen sayılarımızda naklettiğimiz «Mussolini Kupası»nı kazanan ünlü ekibimizin şampiyon süvarilerinden Eyüp Öncü, faal sporculuk hayatını kapattıktan sonra bütün gücünü genç binicileri yetiştirmeye vermişti. Büyük bir ümitle çalıştırdığı genç öğrencilerinin arasında 1941 yılında dünyaya gelen oğlu Kemal Öncü de bulunuyordu.

Kemal, komple bir sporcu idi. Futbola karşı da büyük bir heves ve kabiliyeti vardı. Beşiktaş genç takımında en göz dolduran bir eleman olmuştu. Fakat babadan miras at sevgisi onu çok geçmeden futbol sahalarından uzaklaştırıp tamamen binicilik manejlerine çekmişti.

Eyüp Öncü, küçük oğlu Kemal Öncü'den çok ümitli idi. Ve Kemal de çok geçmeden babasının kendisine olan itimadına lâyık bir evlât olduğunu ispat ediverdi.

1962 yılından itibaren atlı spor manejlerimizde bir yıldız gibi parlamaya başlayan genç binici, üç yıl sonra İstanbul Enternasyonal Konkuripikleri'nde ilk kez ay-yıldızlı formayı sırtına giymeyi başarmıştı.

Eyüp Öncü ile başlayan altın nal izlerini atlı spor manejlerinde oğlu Kemal Öncü devam ettiriyordu artık. Binicilik sporunda büyük bir varlık gösteren genç şampiyon, ilk üç yılın içinde girdiği yarışlarda tam 76 kupa kazanmak suretiyle o güne dek hiçbir binicimize nasip olmayan bir başarı gösterdi.

Yine bu seneler içinde «Milliyet» gazetesinin açtığı geleneksel spor anketinde «Yılın Sporcusu» da seçildi.

Askerliğini bitirdikten sonra yarım kalan tahsilini tamamlamak üzere Amerika'ya giden Kemal Öncü, burada da atlı sporu ihmâl etmedi ve bulunduğu şehrin atlı spor kulübünde katıldığı daha ilk yarışmada kazandığı parlak birincilik ile bu kulübün en gözde elemanı oluverdi.

1968 yılından sonra binicilik sahasındaki parlak başarılarını Amerika'da devam ettiren Kemal Öncü çok geçmeden Amerika'nın en ünlü binicilerinden biri oluverdi.

Amerika'dan gelen son haberler, Amerikan Binicilik Federasyonu'nun bu genç Türk binicisinin üzerine ısrarla düştüğünü anlatıyor. Ve Amerikalılar, 1972 Olimpiyat takımında kendisine yer verebilmek için Kemal Öncü'yü Amerikan uyruğuna geçirme çabası içinde bulunuyorlar.

Fakat genç Türk binicisinin ilk ve son sözü şu oluyor onlara:

«— Olimpiyat Oyunlarında yarışmak büyük bir şeref. Fakat en büyük şeref ay-yıldızlı forma altında yarışmaktır...»

---

trampetinin sopalarını bırakmıyor, her geçen dakika trampetinin sesini biraz daha yükseltiyordu. Avusturya'lıların ilk mermisi Sthran'ın omzuna isabet etti. Çocuk sanki hiç bir şey olmamış gibi bir eliyle trampetini çaldı, çaldı. Fakat ikinci bir mermi kahraman çocuğu tam kalbinden vurmuştu. Sthran bir daha kalkmamak üzere yere düştü. Düşerken de «Yaşasın Fransa!» diye son gücüyle haykırdı.

Bu olaydan sonra Fransızlar Sthran'a kasabada muhteşem bir cenaze töreni tertiplediler. Kanlı savaşın bu küçük kahramanının hatırasını ölünceye kadar kalplerinde taşımaya yemin ettiler.

PİNOKYO

6

PİNOKYO HANCI BAYKUŞ TARAFINDAN SATILDIĞI FENA YÜREKLİ ARABACI'NIN ARABASINDA EĞLENCE ADASI'NA GİDERKEN, VİCDANI OLAN CIRCIR BÖCEĞİNE YALAN SÖYLEYİNCE DE BURNU UZAR. PİNOKYO ÇOK ÜZÜLÜR.

YAPTIĞINA PİŞMAN OLAN PİNOKYO, HERŞEYİ İTİRAF ETTİ. BURNU TEKRAR KÜÇÜLÜP NORMAL HALİNE GELDİ.

O SIRADA CIRCIR BÖCEĞİ TEKRAR DERİN BİR UYKUYA DALDI.

ŞAYET VİCDANIM ŞIK SIK UYUMASA BENİM İÇİN İYİ OLUR.

EĞLENCE ŞEHRİ

SABAHA KARŞI BİR VAPURA BİNİP MEŞHUR EĞLENCE ŞEHRİNE VARDILAR...

BABAM BENİ MERAK EDİYORDUR...

İŞTE ÇOCUKLAR, ADAYA GELDİK. İSTEDİĞİNİZ GİBİ EĞLENİN ARTIK...

HAYDİ BİR ŞEYLER KIRALIM..

BU ÇOCUKLAR SAÇMA ŞEVLERİYLE EĞLENİYORLAR... DAHA ESASLI BİR ŞEY İSTİYORUM BEN..

ÇOCUKLARIN BÜYÜK BİR KISMI HEMEN MOTORSİKLETLERE BİNİP BÜYÜK BİR YARIŞA KALKIŞMIŞLARDI..

AMA BİRAZ SONRA AĞACA, DUVARA ÇARPARAK DÜŞTÜLER.

HER BİRİ DÜŞTÜĞÜ YERDE BİRDENBİRE EŞEK OLUVERİYORDU.

BİZE BÖYLE SAÇMA ŞEYLER LÂZIM DEĞİL. HADİ SEN BENİMLE GEL ARKADAŞ..

PEKİ..

SEN SİGARA İÇERSİN DEĞİL Mİ?

TABİ.. TİRYAKİSİYİMDİR.

AL ÖYLEYSE BİR PURO VEREYİM, BERABER İÇELİM..

EYVALLAH..

EN GÜZEL HAVANA PUROSUDUR. BEĞENDİN Mİ?

ENFES.!

PURO PİNOKYONUN MİDESİNİ BULANDIRDIĞI GİBİ, AYRICA BİRDE İÇİNE ÜZÜNTÜ VERMİŞTİ.

BAK ŞU FENER NE GÜZEL KIRILIYOR...

ŞİMDİ DE CAMI KIRILAN FENERE YANAR PUROMU ATINCA...

AY.! YAPMA..

BOOM

BİRDEN FENER PATLAYIP ..HAVAYA UÇACAK.. HOOP.!

NASIL GÜZEL EĞLENCE DEĞİL Mİ? ORTALIK YANGIN YERİNE DÖNDÜ...

HEY O NE? BAK SENİN BURNUN BÜYÜYOR!

AA-iii AAA-iii!

AAA.. EŞEK GİBİ ANIRIYORUM NE OLUYOR BANA?

AH! BAŞINA BAK

ANNECİĞİM! BENİ KURTAR... BEN EŞEK OLMAK İSTEMİYORUM.

EYVAH.! BURNUM DURMADAN BÜYÜYOR... HEY, CIRCIR BÖCEĞİ UYANSANA...

ARKASI VAR-

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

Sizlere yeni kitabını sunar:

Yeni Çıktı!

ESRARENGİZ ADA

Bu dizide çıkan birbirinden güzel romanlar:

- R. Kipling: **KORKUSUZ KAPTANLAR**
- J. Swift: **GULLİVER'İN GEZİLERİ**
- R. L. Stevenson: **KAÇIRILAN ÇOCUK**
- A. Daudet: **BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ**
- D. Defoe: **ROBİNSON CRUSOE**
- E. Porter: **POLLYANNA**
- J. Verne: **ESRARENGİZ ADA**

Her kitap zevkle okuyacağınız açık bir dille yazılmış, iyi cins kâğıda basılmıştır. Beş renk yaldızlı kapak içinde sağlam bez ciltli, bol resimlidir.

NEŞRİYAT A. Ş. Genel Dağıtım: BATEŞ A. Ş.

(DK — 53)

ESNEMEK NİÇİN BULAŞICIDIR?

Esnemek, organizmanın, beynin oksijenle yeteri derecede beslenememesinden ileri gelen bir reaksiyonudur. Ağzın koskocaman açılmasıyla, ağız boşluğu ve solunum borusunun ağzı da genişler ve akciğerler daha fazla oksijenle dolar, bu oksijen ise kan akımı yoluyla beyne iletilir. Havası kirlenmiş, yani oksijen bakımından fakirleşmiş, buna karşılık karbon dioksit bakımından zenginleşmiş bir odada kalabalık bir insan topluluğu bulununca, bütün oradakilerde esnemeye bir eyilim olduğu göze çarpar. Bir kimsenin esnemesinin başkasına bulaşmış gözükmesi bundan ileri gelir. Aslında, çevrenin şartları, oradakilerde benzer reaksiyonlar vücuda getirmiştir. Yoksa esnemenin bulaşması diye bir şey bahis konusu olamaz. Carpenter adında bir İngiliz doktoru da esnemenin bulaşmasını kendine göre izah etmiştir. Carpenter'e göre, «bir hareketi gören kimsede aynı hareketi yapmaya bir eyilim görülmektedir». Fizyolojik bakımdan insanları esnetmeye elverişli bir çevrede esneyen bir kimsenin yüz hareketleri, görende benzer bir adalî ve ruhî tesir vücuda getirmekte ve o kimsenin de esnemesiyle sonuçlanmaktadır. Carpenter'in izahı başka olaylarda da geçerlidir; örneğin, bir kimsenin, gözüne kaçan bir cismi çıkarmaya çalıştığını görünce, çok zaman kendi gözümüzün de sulanmasının önüne geçemeyiz.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

BALTA GİRMEMİŞ ORMANLARA, YA DA UÇSUZ BUCAKSIZ SAVANLARA GİRENLER, BİRBİRLERİNDEN TEHLİKELİ HAYVANLARIN SALDIRISINA KARŞI TEDBİRLİ OLMALIDIR.

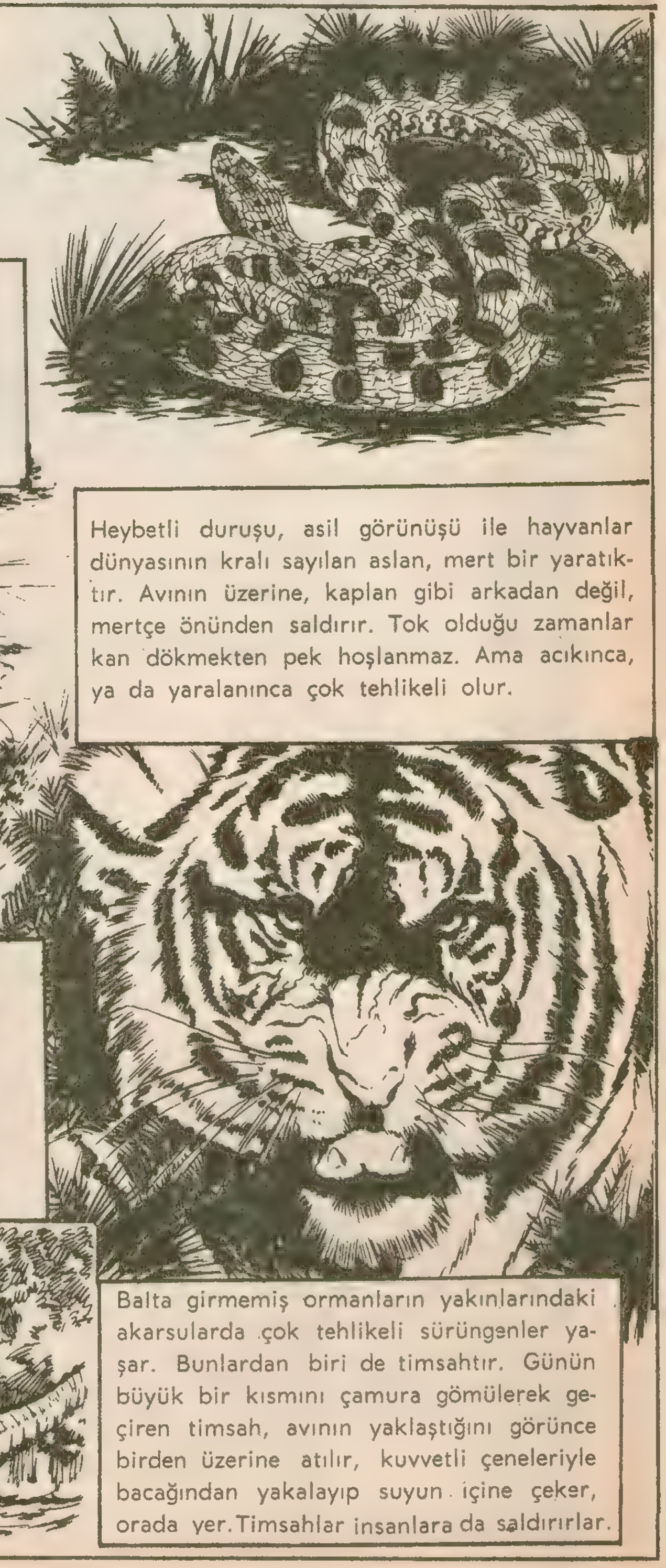

Güney Amerika'nın balta girmemiş ormanlarında «Anakonda» adı verilen dev bir boa yılanı çeşidi yaşar. 9 metre boyundaki bu canavar nehir yakınlarına gizlenir ve su içmeye gelen hayvanlara atılıp sarılarak, onları boğar, öldürür. Bu yılan o kadar kuvvetlidir ki, timsahları bile öldürdüğü görülmüştür.

Heybetli duruşu, asil görünüşü ile hayvanlar dünyasının kralı sayılan aslan, mert bir yaratıktır. Avının üzerine, kaplan gibi arkadan değil, mertçe önünden saldırır. Tok olduğu zamanlar kan dökmekten pek hoşlanmaz. Ama acıkınca, ya da yaralanınca çok tehlikeli olur.

Kaplan, ağaç dallarının arasında gizlenerek avını bekler. Görünce de yıldırım gibi arkasından atılarak bel kemiğini kırar, sakatlar, sonra da yer. Tadını almışsa insanlara da saldırır, yerli köylerinin etrafından eksik olmaz. En büyük düşmanı fil, yaban mandaları ve sürü halinde kendisine saldıran yabani köpeklerdir.

Balta girmemiş ormanların yakınlarındaki akarsularda çok tehlikeli sürüngenler yaşar. Bunlardan biri de timsahtır. Günün büyük bir kısmını çamura gömülerek geçiren timsah, avının yaklaştığını görünce birden üzerine atılır, kuvvetli çeneleriyle bacağından yakalayıp suyun içine çeker, orada yer. Timsahlar insanlara da saldırırlar.

İsa'nın çarmıha gerilmek üzere Roma'lı askerler tarafından sürüklenerek götürülüşünü canlandıran bir resim.

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

HIRİSTİYAN DİNİNİN KURUCUSU

İSA PEYGAMBER

Hıristiyanlar, Roma'lıların çarmıha gerdiği İsa Peygamber'in göğe uçtuğuna inanırlar.

Hemen her peygamber gibi İsa Peygamber'in de hayatı bazı efsanelere dayanır. Aradan 2000 yıla yakın bir zaman geçmiş olduğundan tarihî gerçekler yer yer, zaman zaman bu efsanelerle karışmıştır.

Hıristiyan dininin kurucusu olan İsa Peygamber de Filistin ve Mısır'da yaşamış, o topraklarda ölmüştür. Tıpkı Musa ve daha önceki bazı Peygamberler gibi... Günümüzde Hıristiyanlardan başka, öteki dinlerden olanlar da İsa Peygamber'i peygamber olarak tanır, ona saygı duyar.

İsa Peygamber, Filistin'de Beytullâhm'da dünyaya geldi. Annesi Meryem, Yusuf adında bir marangozla nişanlıyken, Cebrail adlı melek ona bir çocuğunun dünyaya geleceğini, bu çocuğun Tanrı'nın oğlu olacağını, büyüyünce de Museviler'in peygamberi olacağını haber vermişti. Ayrıca Melekler, Meryem'e, doğacak olan çocuğuna «Tanrı'nın yardımcısı» anlamına gelen «Jesus», yâni İsa adını koymasını söylemişlerdi.

O sıralarda Meryem'le Yusuf yıllık vergilerini ödemek için Nâsıra'dan Beytullâhm'a gitmişlerdi. Şehirde kalacak yer bulamadıkları için bir ahıra sığınmak zorunda kaldılar. İşte Meryem çocuğunu bu ahırda dünyaya getirdi. Günlerden 25 aralıktı. İsa Peygamber'in doğuşunu gösteren resimlerde, yanında çiftlik hayvanlarının bulunuşu bu yüzdendir.

BÜTÜN ÇOCUKLARI ÖLDÜRÜN!

Ne var ki Musevilerin başı olan Kral Herod, yeni bir peygamber dünyaya geldiğini duyunca çok endişelenmişti. Böylelikle kendisine bir rakip çıkmış oluyordu. Bu rakibi ortadan kaldırmak gerekiyordu.

Hemen adamlarını toplayıp: «Yeni doğmuş bütün çocukları öldürün!» diye emir verdi.

Meryem'le Yusuf, küçük İsa'yı yanlarına alarak Filistin'den Mısır'a kaçmaktan başka çare bulamadılar.

İsa'nın çocukluğu Mısır'ın sıcak ikliminde geçti. Her çocuk gibi o da çabucak büyüyordu ama, öteki çocuklardan farklı bazı yönleri olduğu hemen belli oluyordu.

İLK MUCİZESİNİ GÖSTERİYOR!

İsa'nın çocukluğuna ve gençliğine dair fazla bir şey bilinmiyor. Bilinen en önemli şey, otuz yaşındayken ilk defa tabiatüstü kudretini etrafındakilere belli etmesidir. Kana'daki bir ziyafet sırasında evdeki şarap tükenince, ev sahibini bu zor durumdan kurtarmak için evdeki suları şarap haline getirdi. Böylelikle oradakiler İsa'nın üstün bir insan olduğunu anlamış oldular.

İsa artık doğduğu ülkeye gitmek istiyordu. Her türlü tehlikeyi göze alarak yola çıktı, Filistin'e varıp Nâ-

sıra'da bir musevi sinagogunda kendini peygamber olarak ilân etti. Oradan da Kudüs'e gitti. Bundan sonra da bütün Filistin ve dolaylarını köy köy, kasaba kasaba gezmeye başladı. Her gittiği yerde insanları doğruluğa, dürüstlüğe, iyiliğe davet ediyordu. Herkes onu görmek, onun anlattıklarını dinlemek için koşuyordu.

İSA PEYGAMBERİ ÖLDÜRMEK İSTEYENLER DE VAR!

O sıralarda İsa Peygamber'in yaşadığı topraklar Roma İmparatorluğu'nun sınırları içindeydi. Bir çokları İsa Peygamber'in bu hareketlerini şüpheyle karşılıyor: «Muhakkak bir isyan çıkartıp eski Musevi devletini yeniden kurmak istiyor» diyorlardı. Hem onlar; hem Musevi dininden olanlar, İsa Peygamberi ortadan kaldırmak için harekete geçtiler. İlk fırsatta onu öldüreceklerdi.

İsa Peygamber bir pazar günü büyük bir törenle kutsal bir şehir olan Kudüs'e girdi. Büyük bir kalabalık onu görmek, onu dinlemek için sabırsızlanıyordu. O da ilk günler vaızlar vererek fikirlerini yaydı, insanları doğruluğa, iyiliğe davet etti.

SON YEMEK

Perşembe günü İsa Peygamber, kendisine ilk defa inanan on iki arkadaşıyla birlikte yemek yedi. Ne var ki bu on iki arkadaşının içinde bir tanesinin kendisini yakalattıracağını hissetmişti.

İsa Peygamber o gece geç vakit Kudüs'ün arkasındaki Zeytin Dağı'na çıkıp uzun uzun dua etti. Ama çok geçmeden gelip kendisini yakaladılar. Çünkü on iki arkadaşından Judas İsa'ya ihanet etmişti.

Judas pişmanlık duyup kendini bir ağaca astıysa da iş işten geçmişti. İsa Peygamber tutuklandı, yargılanmak için yargıçların karşısına çıkartıldı. Sonra da çarmıha gerilerek ölüme mahkûm edildi.

İsa Peygamber, tahtadan kocaman bir haçın üzerine ellerinden, ayaklarından çivilenerek çarmıha gerildi ve orada öylece öldü. Hıristiyanlar İsa Peygamber'in ölmeyip, göğe uçtuğuna inanırlar.

Roma'lılar, ilk hıristiyanların bu yeni dinden ayrılmaları için onlara büyük zulümler yaptılar, hatta gözdağı vermek için onları vahşi hayvanlara bile parçalattırdılar. Ama buna rağmen bu yeni din gizli gizli yayıldı, sonunda Roma İmparatorları Hıristiyanlığı devletin resmî dini olarak kabul etmek zorunda kaldılar.

DÜNYA HARİKALARI

Paris'in Sembolü

EYFEL KULESİ

Yıl 1889... Fransa'nın başkenti Paris, büyük bir serginin hazırlığı içinde. Binalar yapılıyor; yollar, bahçeler açılıyor ve şehrin göbeğinde de başları döndüren bir kule yükseliyor.

«Uluslararası Paris Sergisi»ni hazırlayanlar, sergi için Paris'e akın edecek turistlerin, bu güzel şehri tepeden görmeleri için bir kule dikmeye karar verildiği zaman, yüzlerce Fransız mühendisi sergi ilgililerine başvurmuştu. Hepsinin ellerinde kulenin nasıl olacağını gösteren çeşit çeşit şemalar vardı. Gustave Eiffel'in yapmayı düşündüğü kule, diğer mühendislerinkinden çok daha gözalıcıydı. Bir kere ayağından tepesine kadar çelikten yapılacaktı. Sonra yüksekliği de 300 metre olacaktı.

Tertip komitesi en çok Gustave Eiffel'in plânını beğenmişti. İşte, önce ağırlık ve dayanıklılık hesapları yapılarak başlandı. Tam 40 mühendis kuleye ismini veren Gustave Eiffel'in başkanlığında geceli gündüzlü çalıştı. Kulenin plânları için büyük boyda tam 5.000 resim kâğıdı sarfedildi ve sonra 15.000 demir çubuk, 2,5 milyon perçinli çiviyle biribirine eklenerek Paris'in en ünlü caddesinde gökyüzüne doğru yükseldi. Uluslararası Paris Sergisi açıldığı gün 300 metre yüksekliğindeki Eyfel kulesi de hizmete girdi. Öylesine gözkamaştırıcı bir yapı olmuştu ki, sergiyi düzenleyenler, sergi bittikten sonra da bu güzel kuleyi yıkmaya kıyamadılar.

Eyfel Kulesi, bugün Fransa'nın en önemli anıtlarından biridir. Paris'e ilk gelen bir kimse hemen bu çelik kuleye koşar ve asansörle tepesine tırmanıp Paris şehrini tepeden seyreder, sonra da mutlaka bu tarihî kulenin önünde bir hatıra fotoğrafı çektirir.

Çelikten yapıldığı ve şiddetli fırtınalarda üst tarafı sallandığı için halk arasında adına «çelik salıncak» da denilen Eyfel Kulesinde, Fransa'nın en önemli radyo ve televizyon istasyonları ile, meteoroloji ve saat merkezleri vardır. Kulenin birinci katında turistler için güzel lokantalar, fotoğrafhaneler, hatıra eşyası satan dükkânlar yapılmıştır. Turistler diğer katlara çıkmak için asansörlere binerler ve kulenin en üzerine çıkıp, Fransa'nın başkentini tepeden seyrederler.

Bir anıtı meydana getirebilmek şüphesiz zor bir iştir. Fakat ondan da zor olan yapılmış anıtı, yüzyıllar boyu ayakta tutabilmektir. İşte Fransızlar bu gerçeği çok iyi bildikleri için, Fransa'nın belli başlı turist kaynaklarından biri olan Eyfel Kulesi'nin üzerine adeta titrerler. Her yıl kuleyi onarırlar. Paslanmış kısımların paslarını giderirler, perçinleri açılan kısımları yeniden perçinlerler. Her yedi yılda bir de kuleyi baştan başa boyarlar. Yedi bin ton ağırlığındaki bu kuleyi boyamak için tam 30 bin ton boya harcarlar.

Er - Sev

bu hafta Doğan Kardeşler

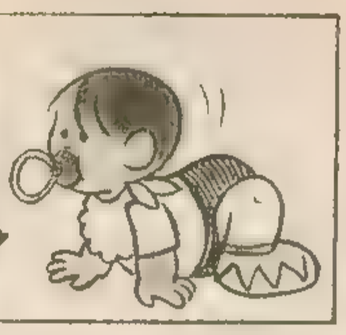

Ümit Anıl
İstanbul 28.1.63

Murat Kurtcebe
Edirne 1.2.61

★Barbaros Ayılgan
Balıkesir 1.2.59

A. Turgut Başbuğ
Manisa 26.1.61

M. Ali Çokacar
İstanbul 30.1.57

Mustafa Erdoğan
İstanbul 29.1.56

★Münevver Gökyiğit
İstanbul 29.1.57

Aydın Ülkü
Ankara 30.1.56

Hasan Yurtcan
İzmir 31.1.58

Levent Bahadır
Zonguldak 31.1.58

Gamze Artun
İstanbul 30.1.61

★Ahmet Zoral
Karabük 27.1.56

Nedret Kandemirli
İstanbul 30.1.54

Çetin Altan
Tokat 27.1.55

★İ. Öztermiyeci
İstanbul 27.1.59

Halûk Zeybekoğlu
Antalya 29.1.60

Salih Uzuner
Ankara 28.1.59

Hüseyin Yakar
Ankara 29.1.55

Kayıhan Şahinoğlu
Ordu 29.1.61

★Kubilây Şaşıoğlu
Erzurum 27.1.58

Çağlayan Üçpınar
Milâs 27.1.62

Deniz Metin
Kayseri 30.1.62

★Başar Koçak
Bingöl 28.1.56

Deniz Göktürk
İstanbul 30.1.63

Erden Haskırış
İstanbul 26.1.59

★Kemal Çınar
Ankara 26.1.60

Sirus Leki
İstanbul 29.1.58

Müjdat Aktaş
İstanbul 29.1.58

★Metin Özen
İzmir 31.1.58

Tayfun Soygür
Almanya 31.1.61

★Ahmet Alpman
Bolu 28.1.60

Erder Arkun
İstanbul 1.2.57

(Devamı 30. sayfada)

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze bir buçuk ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta doğanlar köşesi» P.K. 1146 İSTANBUL.**

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

26

HASTAHANEYE DAVE'İ GÖRMEYE GİTMEDEN ÖNCE KENDİME BİR ÇEKİ DÜZEN VERİYORDUM. TAM O SIRADA ERİK ÇIKA GELDİ. GENÇLER BAZAN NASIL ANLAYIŞSIZ OLURLAR.

AMA NEDEN TİVA'YA GİTMİYEYİM BİR KAÇ GÜNLÜĞÜNE ANNE? SEN HEP DAVE'İN YANINDA OLACAKSIN NASILSA, BEN DE ORTALIKTA DOLAŞMAZSAM BABAM RAHAT ÇALIŞIR.

ÇEKİNE ÇEKİNE, "GİT BABANDAN İZİN AL DEDİM".

TİVA'YA GELDİĞİME ÇOK SEVİNDİM BAY SİNGER...

BU KANAL ÇOK DARDIR EFENDİM..

YA, ÖYLE Mİ?

ŞU DAĞLAR NE GÜZEL, DEĞİL Mİ?..

TİVA

BAY SİNGER, BİR DAKİKA!

BABA!

GÜÜM!

BENİM KADAR SERSEM DE AZ BULUNUR ÇOCUKLAR! TEKNENİN KIÇI KANALDAN ÇIKMADI DAHA, GEÇİŞ HAKKI BİZDE. SANCAĞINI

İNDİRİN HEMEN, TEHLİKEDE OLDUĞUMUZU ANLASINLAR.

HEY! BANA BAKSANA... KANALDA DEMİR ATTIĞIN İÇİN TUTUKLANMAN GEREKİR SENİN.

© 1969 by NEA, Inc.

ÜSTELİK SANCAĞIN DA TERS, BUDALA!

ARKASI VAR

ELLİ YIL ÖNCE, TEDDY ROOSEVELT'İN ÇOK ÖVDÜĞÜ BİR ÇOCUK KİTABINDA ŞU UNUTULMIYACAK CÜMLE VARDI. O GÜN İÇİN OLDUĞU KADAR GÜNÜMÜZ İÇİN DE GEÇERLİ BİR CÜMLE:

"DENİZDE DOLAŞMAK BAŞKA ŞEYDİR, GEMİDE DOLAŞMAK BAŞKA!"

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

KÖPEK BALIKLARI, DENİZLERİN KORKUNÇ CANAVARLARI OLARAK BİLİNİR. FAKAT, HER KIPIRDAYAN NESNEYE SALDIRAN BARAKÜDA ADLI BALIKLAR, ONLARDAN DA KORKUNÇTUR...

Minifare ile

10) KARA KARGALARIN BAŞKANI TAVŞANIN ANLATTIKLARINA GÖRE CIKCIK SERÇENİN, ŞALGAMIN

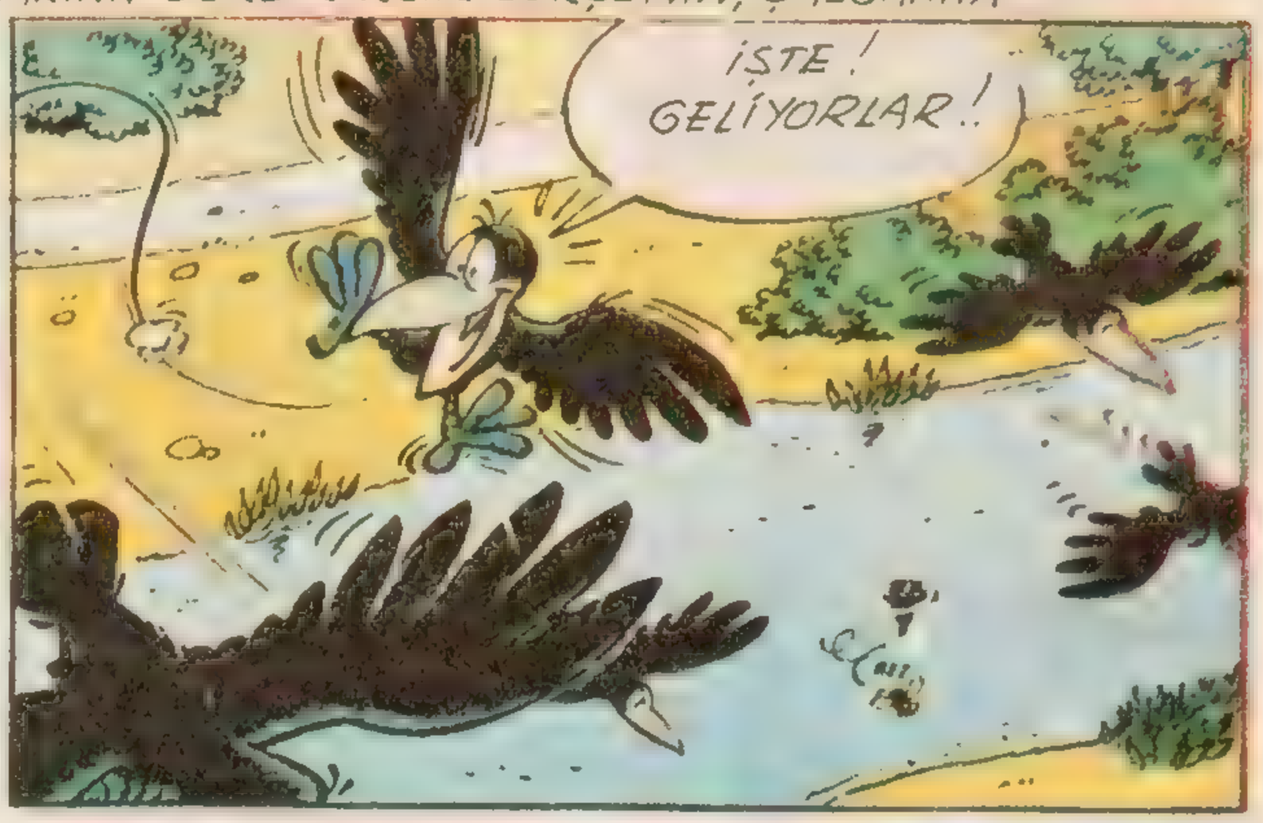

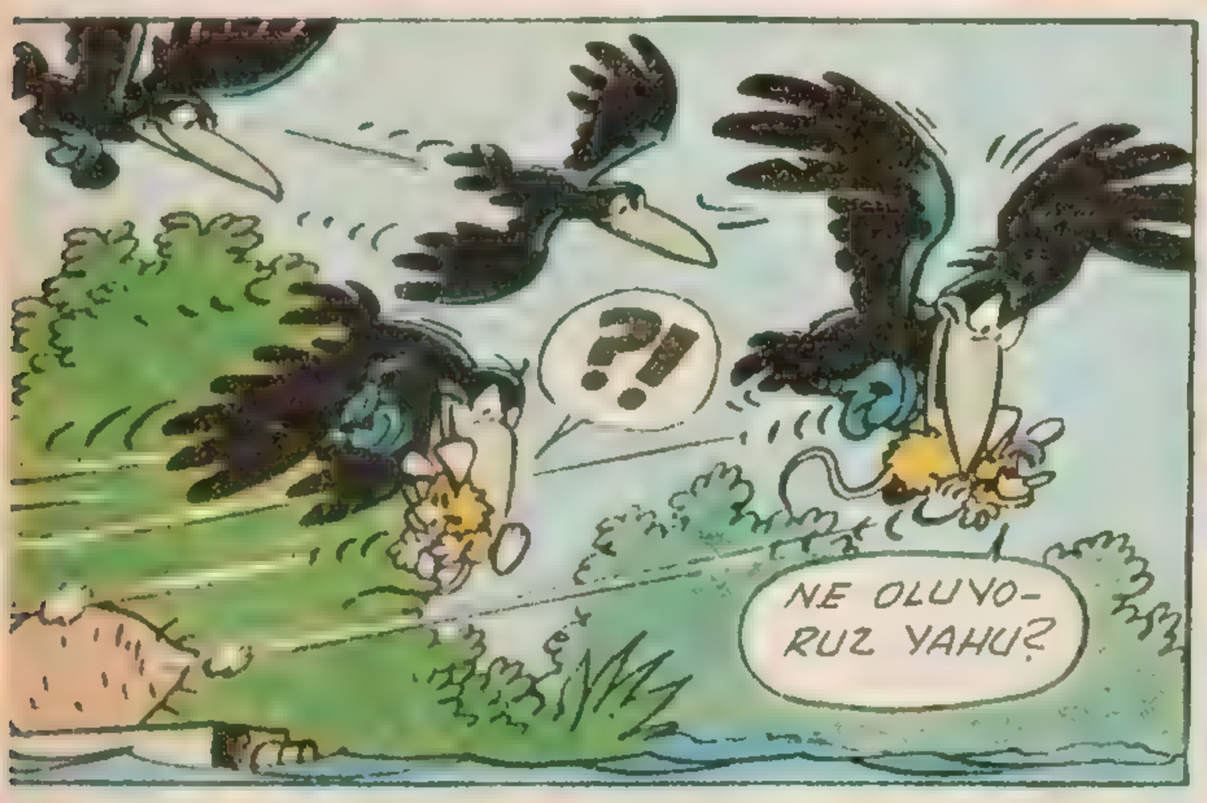

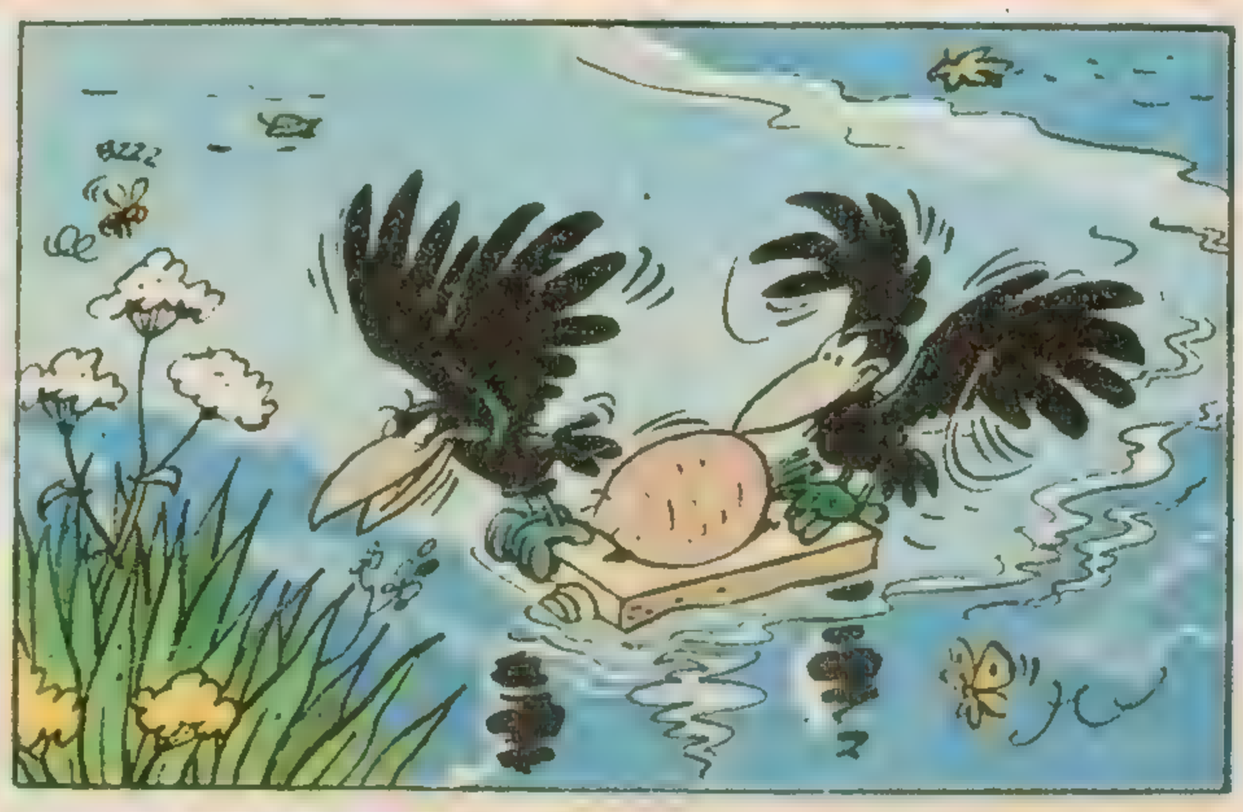

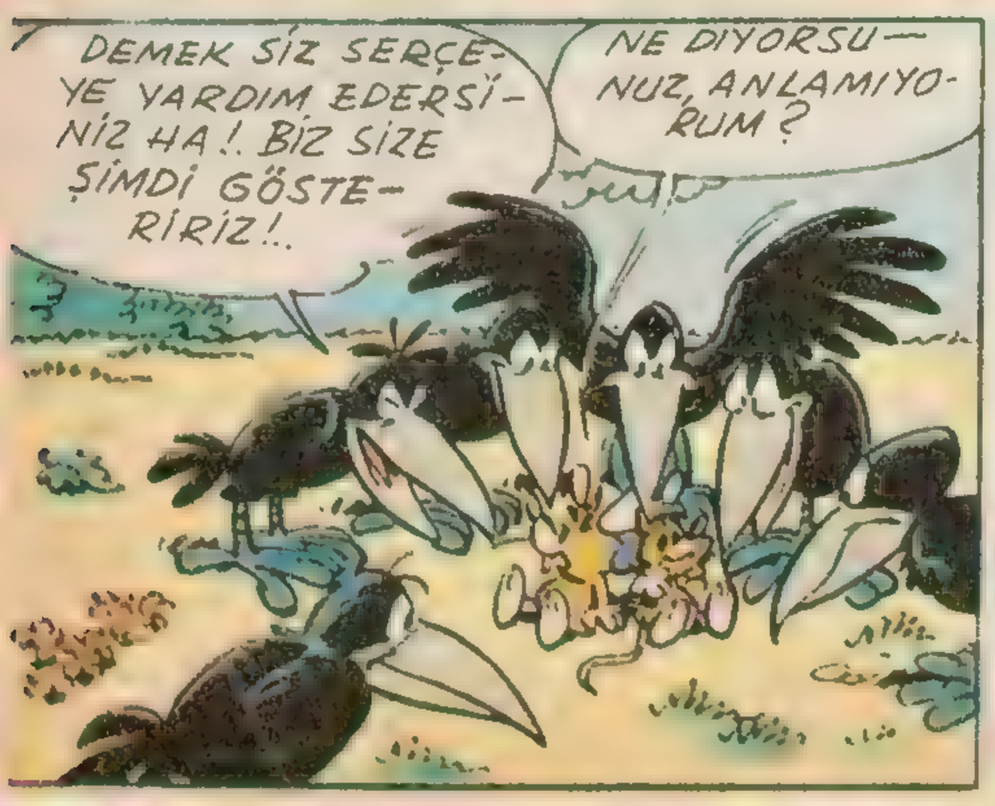

Karakargalar

İÇİNDE SAKLI OLDUĞUNU SANIYORDU..

ANLAMIYORSUN HA?. HELE DUR BİRAZ ŞİMDİ ANLARSINIZ!

ELİMDESİN PİS SERÇE HAH-HAH HA!

TCHAC TCHAC TCHAC

AA.. BU ŞALGAMIN İÇİNDE HİÇ BİR ŞEY YOK!?

DELİMİSİNİZ SİZ? ŞALGAMIN İÇİNDE SERÇE OLUR MU HİÇ!

DOĞRU YAHU!

BİZ ARTIK GİDEBİLİRİZ, EH ARTIK HOŞÇA KALIN!

HIH... BU KARGALAR, KENDİLERİNE BAŞKA, AKILLI-BAŞLI BİR BAŞKAN SEÇSELER DAHA AKILLICA BİR İŞ YAPARLAR BENCE!

OYLE YAPALIM!

FARELERE MASKARA OLDUK..

BAŞARDIK, YAŞASIN!

CIKCIK SERÇE'NİN ORTADAN NASIL KAYBOLDUĞUNU KİMSE ANLAYAMIYACAK!

SON

DIKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

MEVSİMLER

Mevsimler sıra ile gelir
Ağaçlar yapraklarını döker
sonbaharda

Yağmurlar yağar
Hep beraber gideriz okula

Sonra kış gelir
Kış günü ne güzeldir,
Kartopu oynarız
Hep beraber güleriz.

Sonbahar ve kıştan sonra,
Gelir ilkbahar, çiçekler açar
Kuzular meleşir
Hep beraber gezeriz

İlkbahardan sonra
Gelir yaz mevsimi
Hep beraber denize gideriz
Yaz mevsiminde.

ZERRİN TARI
(Cumhuriyet Ortaokulu 1. s. öğ. - İSKENDERUN)

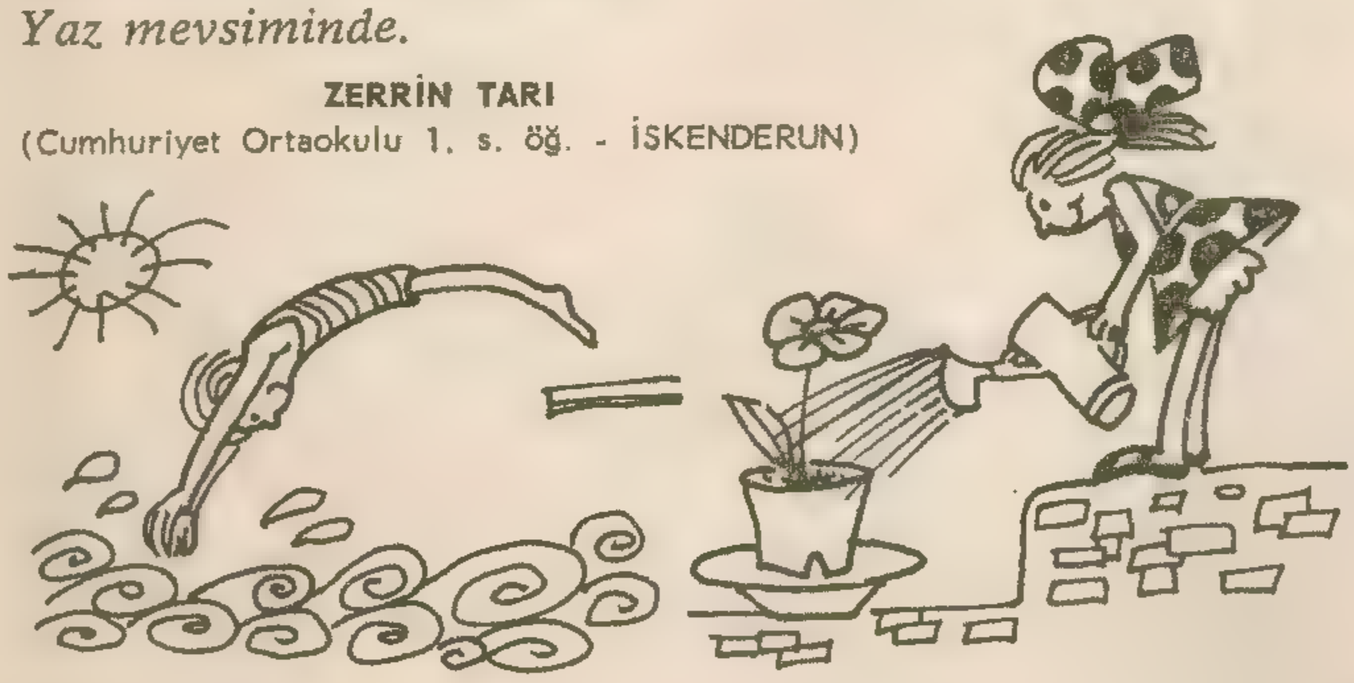

UNUTMA BENİ

Ben gidiyorum artık buradan
Elveda bana Nilüfer
Seninle oynadığımız
O karanfil bahçelerinden
Birlikte yüzdüğümüz
O engin denizden
Ayrılıyorum artık ben
Ama anılarımız gene
Müşterek kalacak
Yalnız ben gidiyorum
Ayrılıyorum bu güzel
yerlerden
Ve senden
Fakat sen unutma beni e mi?

NUR KILIÇ
(Malkara Ortaokulu öğrencisi
MALKARA)

BENİM KİTABIM

Benim bir kitabım var
Açınca bana söyler
Ne istersem ne dilersem
Ben ondan hiç sıkılmam
Odur beni büyüten
Beni doğru yola iten.

DİMOSTEN RAFALETOS
(Yeşilköy İlkokulu 5. sınıf öğrencisi — İSTANBUL)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

GÜLAY ERDOĞAN. Acıbadem, Çimen Çayır Ap. No. 80/7, Kadıköy - İSTANBUL. **(11 yaşında. Müziği ve denizi seviyor.)**

ÖMER ÖZGER: Maltepe, Gülseren So. No. 18/7 - ANKARA. **(13 yaşında. Müzikten hoşlanıyor.)**

YAŞAR BANAZ: Şükrü Naili Cad. İkizler Ap. No. 45/2, Setbaşı - BURSA. **(Müzikten ve sinemadan hoşlanıyor.)**

SEMA YÜCE: Taksim Ülker So. No. 13/5 - İSTANBUL. **(15 yaşında. Kitaptan ve resimden hoşlanıyor.)**

DENİZ DEMİRCAN: Karamürsel Cad. No. 40, Yalova - İSTANBUL. **(9 yaşında. Kartpostal biriktiriyor.)**

SADETTİN ZORLUTUNA: Yahya Kemal Cad. Banka Evleri No. 4 - A/2, Yenimahalle - ANKARA. **(Her konuda mektuplaşmak istiyor. Kibrit koleksiyonu var.)**

ERHAN YUNUS EMRE: İtfaiye Cad. Çakır So. No. 15, ADAPAZARI. **(14 yaşında. Pul biriktiriyor. Futboldan hoşlanıyor.)**

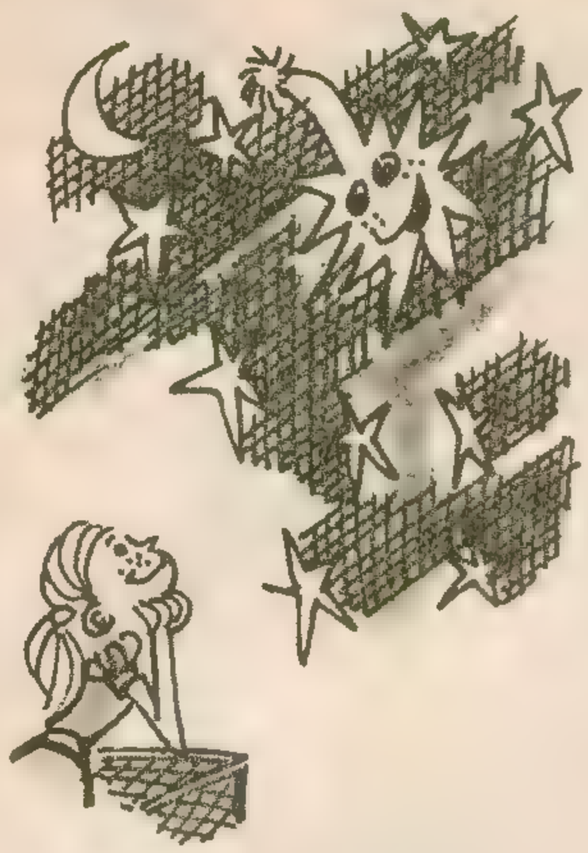

GÖKTEKİ YILDIZ

Gökte bir yıldız var
Gülümsüyor bana,
Gel seninle
Arkadaşlık edelim,
Sana şarkılar söyliyeyim
Diyor.
Altın gibi pırıl pırıl,
Dev gibi koskocaman
Bir yıldız,
Her akşam aynı saatte
Gülümsüyor bana,
Soruyor,
Hangi oyunu oynayalım?
Kör ebe mi? Saklambaç mı?
Yoksa kovalamaca mı?
Bazan masal anlatıyor
Bana,
Venüs'le, Merkür'le ilgili.
Ben soruyorum ona
Ay'la, Güneş'le ilgili sorular.
Bir gün yine sordum
Gündüz sen nerde durursun?
Ne yaparsın?
Karşında dururum,
Sana bakarım, dedi.
Beni evine davet etti,
Fakat, hemen sabah oluverdi.

HALE DEDEOĞLU
(Yarımca İlkokulu 4. sınıf öğrencisi — YARIMCA)

RENKLER

Sarı, kırmızı, mavi, yeşil
Hepsi de iç açıcı.
Sevinç, neşe dolu, renkler âlemi.
Sarıyı çok severim,
Mavi dedik mi, deniz gelir akla.
Kırmızı, bayrak rengidir.
Yeşillikler diyarı Türkiye'm.
Daha bitmiyor saya saya
Ne güzeldir şu renkler
Hepsi de hayat verici.

MURAT AYTIN
(Devrim Ortaokulu 2. sınıf öğ. — ESKİŞEHİR)

YAZ VE KIŞ HAYATIM

Sene içersinde çalışırım dersime
Sene sonunu beklerim daima
Karnemi aldığımda,
Koşarım bir işte çalışmaya
Her gün satarım gazete
Her zaman kazanırım para
Alırım bir şeyler eve
Giderim geze geze
Aldığım şeyleri
Yeriz güle güle.

EMİN OKUR
(Osmaniye Ortaokulu öğrencisi — İSTANBUL)

ŞEN İZCİLER

Yıldızlar küme, küme
Onlar göklerin izcileri
El ele, yan yana, ışıl ışıl
Biz yeni yavrukurtlar
Pırıl pırıl izcileriz
Dağ, tepe, bayır, ova demez
Durmadan gezeriz
Gönlümüzde yurt sevgisi
Dünya sevgisi
Biz koca bir aile gibi
Dünyayı kapsayan
Oba oba, oymak oymak
Olur mu hiç yıllar geçse de
Bu güzel izciliğe doymak?

NUR GÖRGÜN
(Şişli Ondokuzmayıs İlko. 4. s. öğ. - İSTANBUL)

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

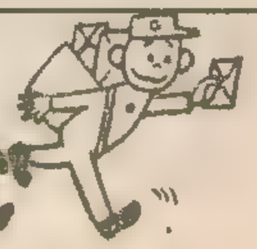

Sevgili Doğan Kardeş,
Büyük Resim Yarışması sonucunda resmimi dergide renkli olarak basılmış görünce çok duygulandım. Sen olmasan bu yönlerden bizi destekleyecek, aydınlatacak, bizim ilgimizi çekerek bize yararlı olacak hiç bir kardeş bulamıyacağız. Sana, bizlere böyle imkânlar sağladığın için ne kadar teşekkür etsek azdır. Sevgilerimle.

FIRAT ERTAN (Büyük Resim Yarışması üçüncüsü) — İSTANBUL

Gün Eğlence Bilgi Bilmece

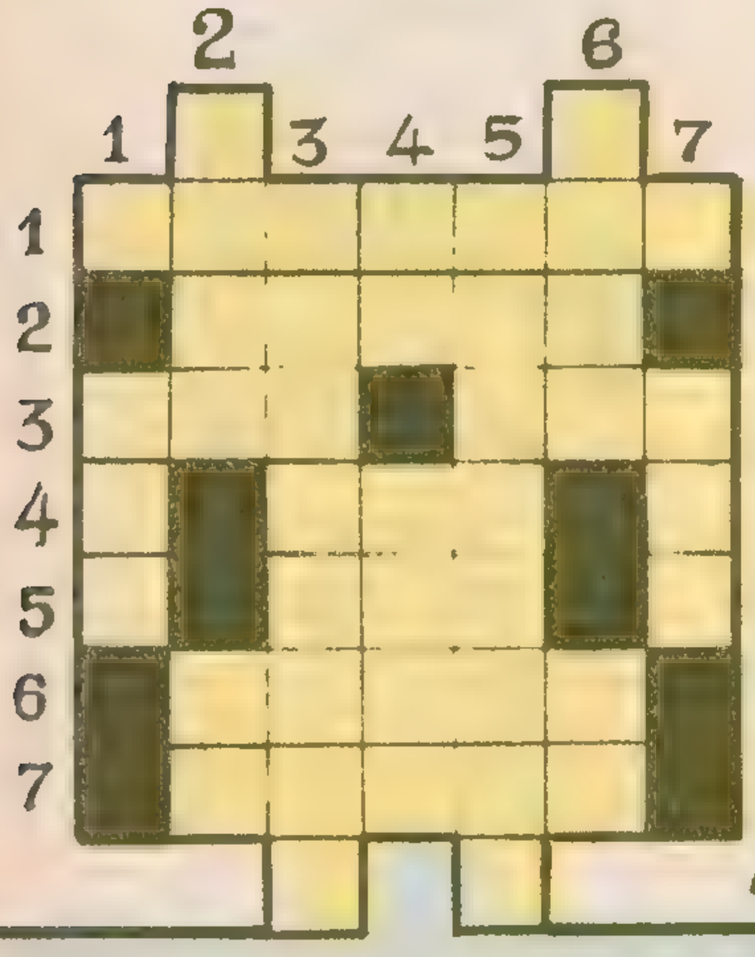

2

SOLDAN SAĞA:
1-HEDİYE 2-KIŞ SPORLARINDAN 3-DEMİR YOLU; BİR BİNANIN GÖKYÜZÜNE BAKAN YÜZÜ 4-GENİŞ OLMAYAN 5-ALACA, KARIŞIK RENKLİ 6-GELENEK 7-BÜYÜK EV

YUKARIDAN AŞAĞIYA:
1-TERSİ OTO LAMBASI 2-YÜZÜN TAM TERSİ; BEYAZ 3-YEMEKLERE KONAN KOKULU BİR BİTKİ 4-GECEMİZİN FENERİ; AÇIK, GENİŞ MEYDAN 5-TERSİ ORTASINDAN ALEV ÇIKAN BÜYÜK TEPE 6-SU TAŞIYAN KİŞİ; İLÂVE 7-MAVİ İLE KIRMIZI KARIŞIRSA O RENK OLUR.

1

BURAYA TARİHTE TANINMIŞ KAHRAMAN BİR KOMUTANIMIZIN ADINI YAZDIK. OKUYABİLİR MİSİNİZ?

3

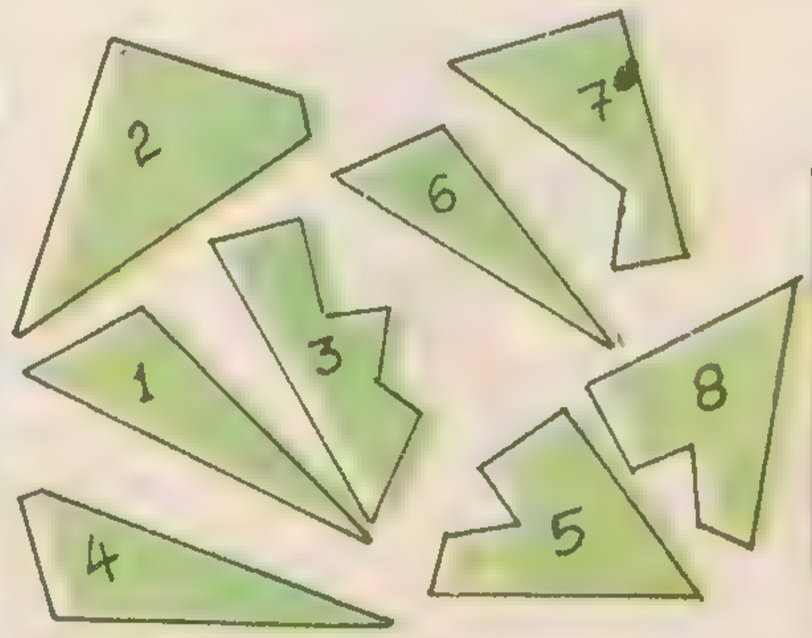

YANDAKİ PARÇALARI ÖYLE BİRLEŞTİRİNİZ Kİ BUNLARDAN BİR KARE VE BİR ÜÇGEN MEYDANA GELSİN. YALNIZ HİÇ BİR PARÇA ARTMAYACAK.

ROMA DEVRİNE AİT OLAN BU RESİMDE O ZAMANA UYMAYAN EŞYA DA MEVCUT. ONLARI KARE KARE AYIKLAYINIZ. YALNIZ BİR ŞARTIMIZ VAR. BULMACAYI ÇÖZME SÜREMİZ ANCAK DÖRT DAKİKADIR..

4

8

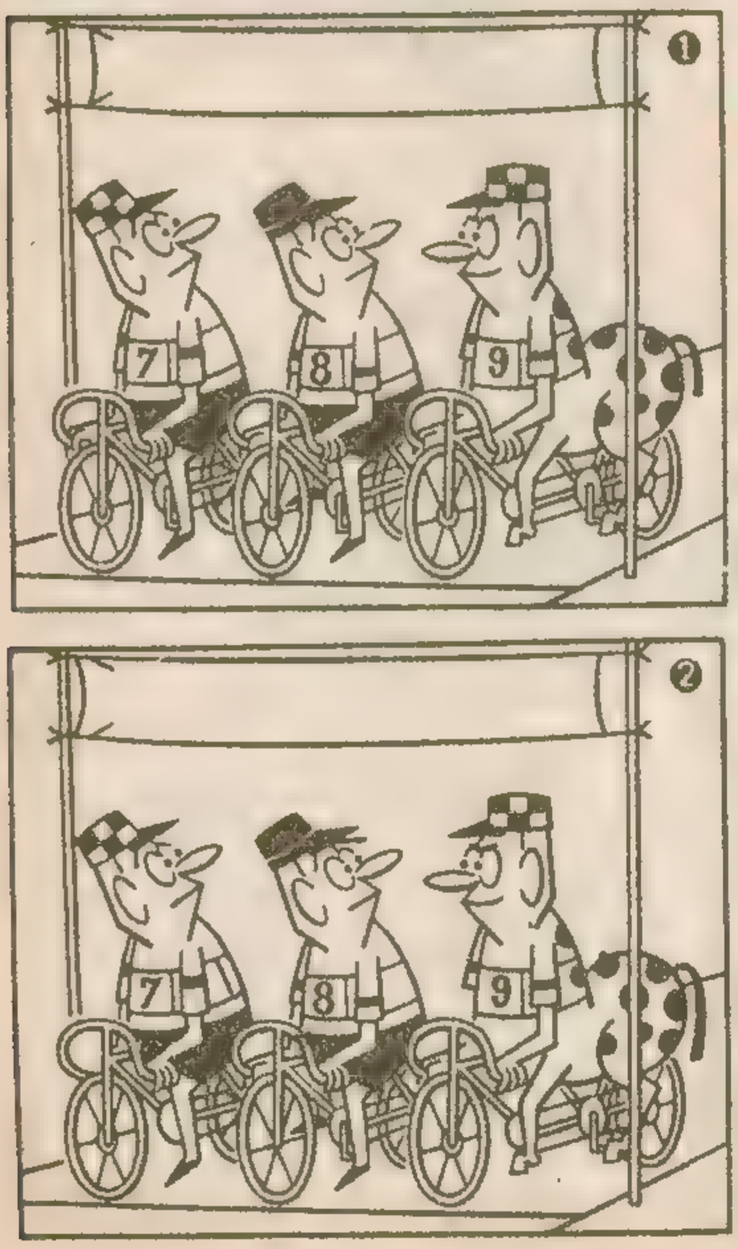

HATAYI BULUNUZ

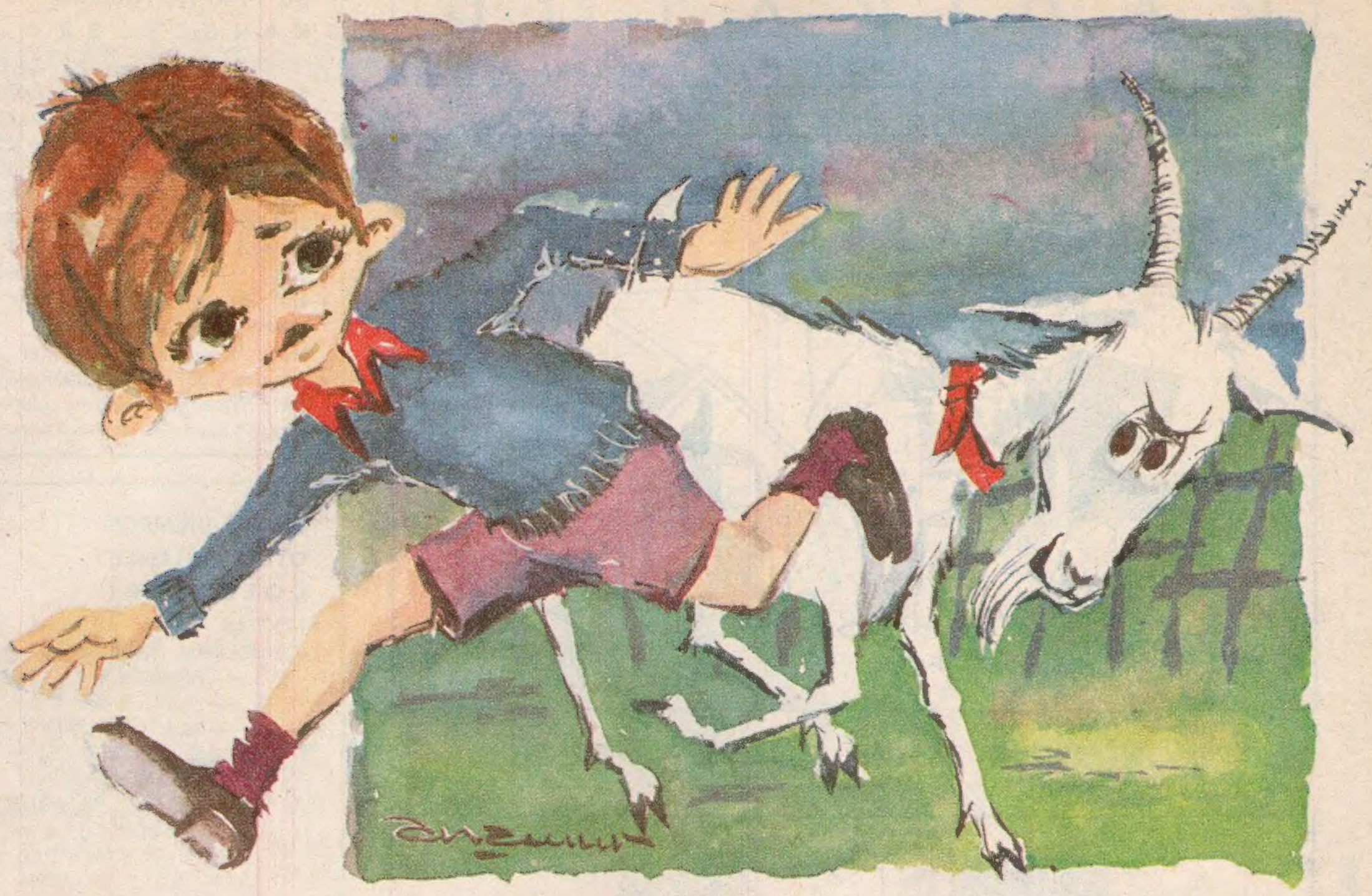

KARDEŞİME MASALLAR

DİK KAFALI KEÇİ

Bir çiftlik avlusunda küçük bir keçi yavrusu vardı. Çok sevimli bir hayvan olan bu yavruya çocuklar bayılır, onun sıçramalarına, hoplamalarına, yaptığı şaklabanlıklara bakarak çok eğlenirlerdi. Çocuklar çok severdi bu yavruyu. Ellerine ne zaman bir pasta, bir kırmızı elma ya da bunlara benzer tatlı bir şey geçse, keçiye de biraz vermeyi unutmazlardı.

Keçi çok mutluydu çocukların arasında. Ama ne olduysa bir gün kötülük damarı kabardı, kendini beğenmeye, kibirlenmeye başladı. Boynuzlarının sivriliğini, bu boynuzları birer silâh olarak kullanabileceğini düşünerek böbürlendi için için. Sonra başladı çocuklara saldırmaya, tos vurmaya. Çocuklar ne zaman onu sevmek için yanına yanaşsalar tos vuruyordu. Ama bir elma ya da tatlı bir yiyecek uzattılar mı ellerinden kapıp kaçıyordu. Çocuklar kendisiyle oynamak isteseler, kafasını önüne eğerek geri çekiliyor, sonra var hızıyla koşarak hepsine tos vuruyor, sivri boynuzlarıyla her yanlarını yara bere içinde bırakıyordu. Bucak bucak kovalıyordu zavallıcıkları.

Ne olacaktı şimdi?

Çocuklar keçiyi avluya kapamaya karar verdiler. Oynamaya giderken onu almadılar yanlarına, yalnız gittiler. Dik kafalı keçinin artık ne seveni ne okşayanı, ne de tatlı yiyecekler getireni vardı. Bütün bunları özlüyordu biraz.

Avluda çok yalnız kalmıştı. Yalnızlık çok gücüne gitmeye başladı keçinin. Avlunun parmaklıklarından başını uzatarak dışarı bakıyor, çocukların çimenler üstünde güle oynaya koşuştuklarını görüyordu. O zaman avlunun parmaklıklı kapısına dayanıyor, acı acı melemeye başlıyordu. Ama çocuklar uzun bir süre onun bu sızlanmasını hiç işitmezden geldiler.

En sonunda parmaklıklı kapının önüne gelerek bağrıştılar:

«Git içeri, huysuz keçi! Sevmiyoruz seni artık. Biz sen olmadan da güzel güzel oynayabiliyoruz. Sivri boynuzlarını sert taşlara, parmaklıklara vur şimdi bakalım. Boynuzların kırılırsa belki gene döneriz senin yanına, yakınına sokuluruz.»

Çocukların bu kötü huylu keçiye hiç güvenleri kalmamıştı artık. Onunla ancak uzun bir süre geçtikten sonra barışabildiler. Çünkü dik kafalı keçi, hepsinin canını yakmıştı.

KARİKATÜR

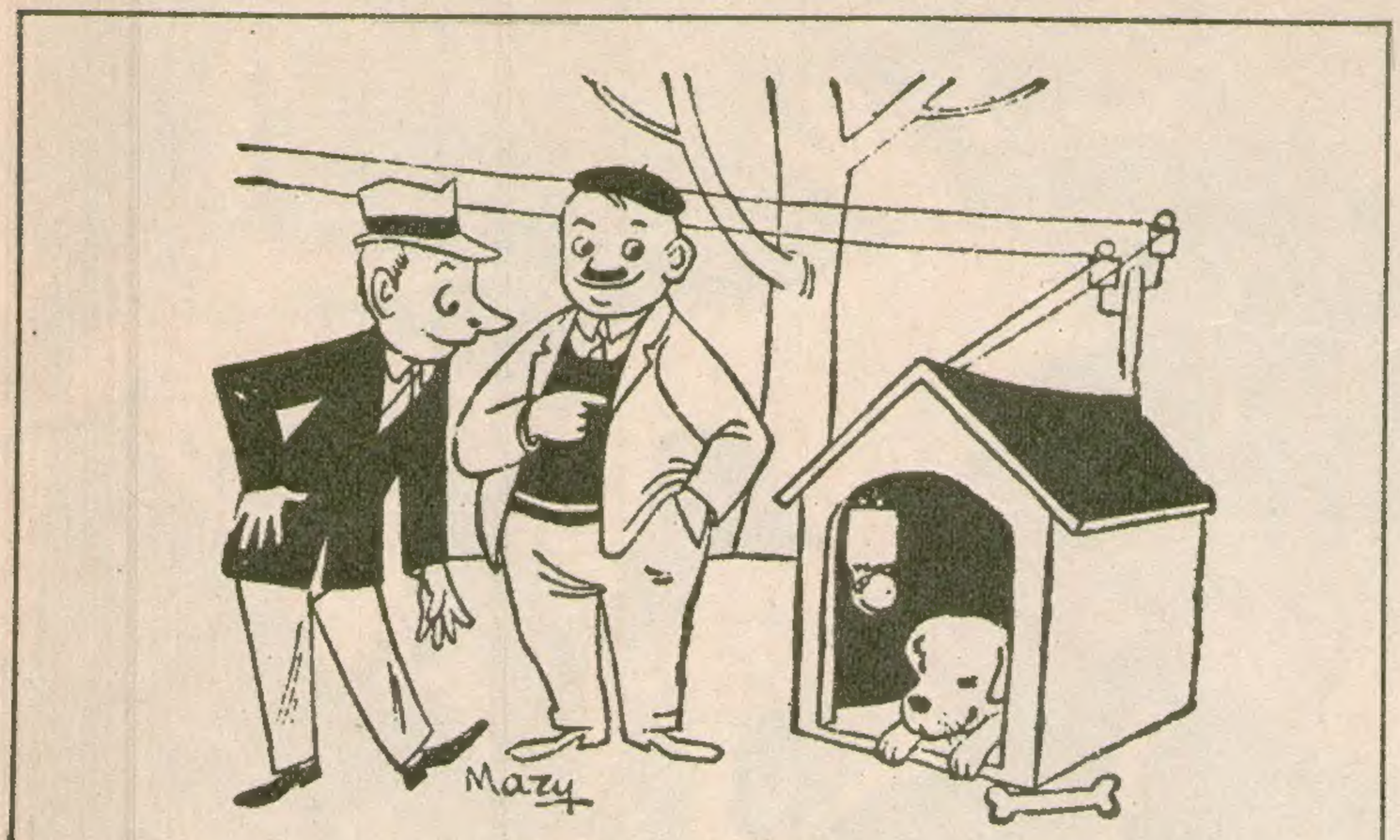

— Şüpheli bir gürültü duyunca hemen Tonton'un ziline basıyorum

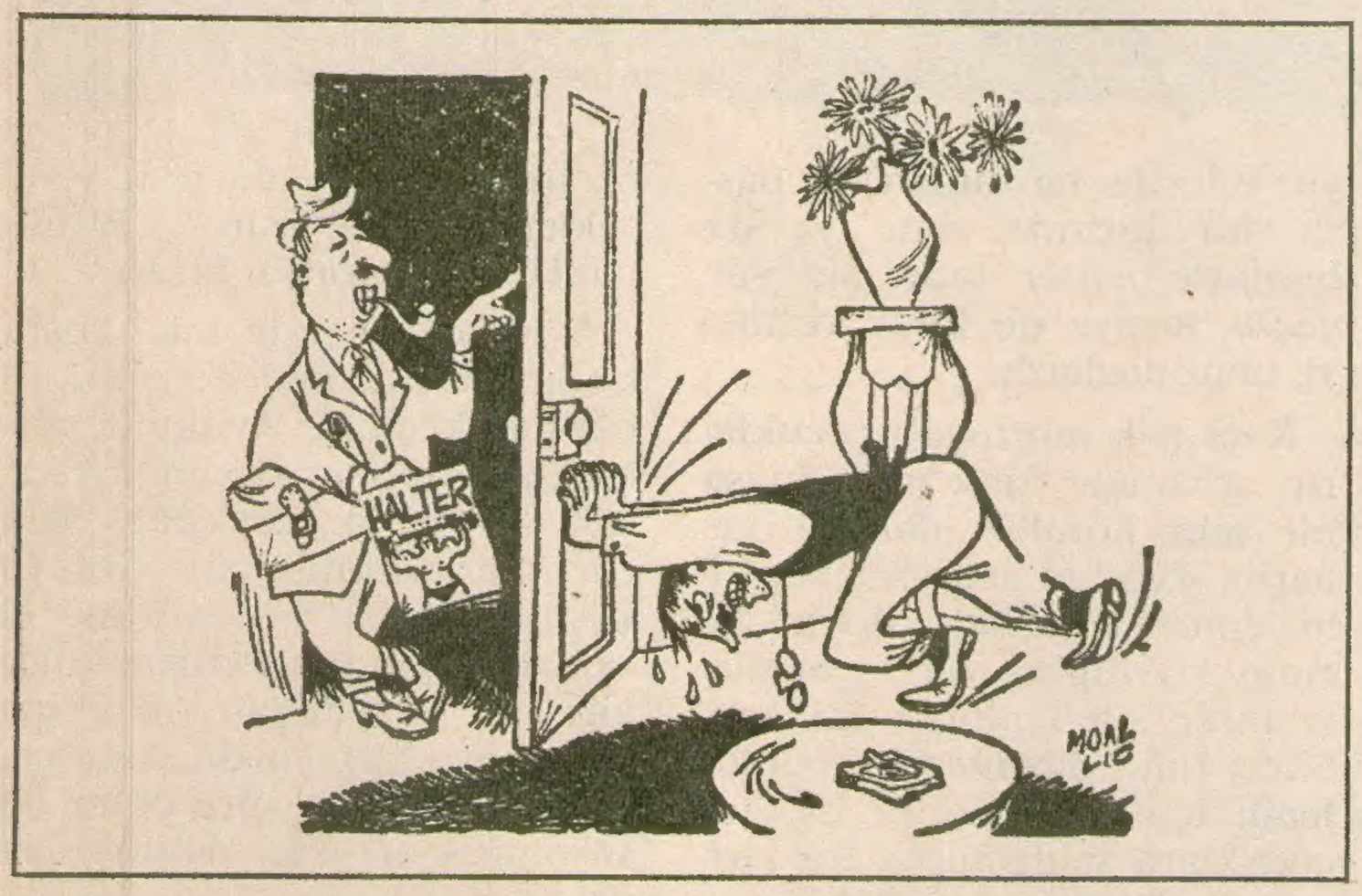

— Dergimize abone olmanın size çok yararı dokunacağına emin olabilirsiniz, bayım!..

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Baştarafı 22. sayfada)
Simten Artun (İtalya 1.2.59) — Zeki Aşçı (Karabük 26.1.55) — Ahmet Güçbilmez (Ankara 1.2.55) — Ertan Balaban (Kırklareli 30. 1.61) — Serdar Söyler (Edirne 30.1.55) — Şehmuz Uysal (Esbiye 30.1.58) — Mehmet Sucu (28. 1.60) — İrfan Kondur (Edirne 29.1.56) — ★N. Gül Şener (İstanbul 28.1.62)

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (★) işaretliler doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerimizdir.

BİLGİ, BİLMECE OYUN, EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) Gazi Osman Paşa

(2) SOLDAN SAĞA:
1 — ARMAĞAN 2 — KAYAK 3 — RAY, DAM 4 — DAR 5 — ALA 6 — ANANE 7 — KONAK.
YUKARIDAN AŞAĞIYA:
1 — RAF 2 — ARKA, AK 3 — MAYDANOZ 4 — AY, ALAN 5 — YANARDAĞ 6 — SAKA, EK 7 — MOR.

(3) 1, 3 ve 5 nolu parçalar bir üçü , 2, 4, 6, 7, 8 nolu parçalar bir kare.

(4) 1 — B: Televizyon
1 — D: Telefon
2 — A: 27 numara
2 — D: Tüfek
2 — E: Gitar
3 — B: Sifonlu şişe
3 — C: Pipo
3 — E: Gözlük
4 — C: Bavul
5 — A: Kravat
5 — B: Gazete

8 HATA:
1— Bez yazının sol köşesi
2— Yine bez yazının direkle sol bağlantısı
3— 7 no yarışçının sağ eli
4— Yine 7 nolu yarışçının formasının sol dikişi
5— 7 nolu bisikletin pedalı
6— 8 nolu yarışçının perçemi
7— 9 numaranın sağ kolu
8— 9 numaranın kuyruğu.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
26 Ocak 1970
Sayı: 4 **Sıra No. 732**
Yıl: 24 **Cilt: 1**

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: **40 TL. ★** Altı aylık: **20 TL. ★** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ★** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ★** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ★** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**
BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

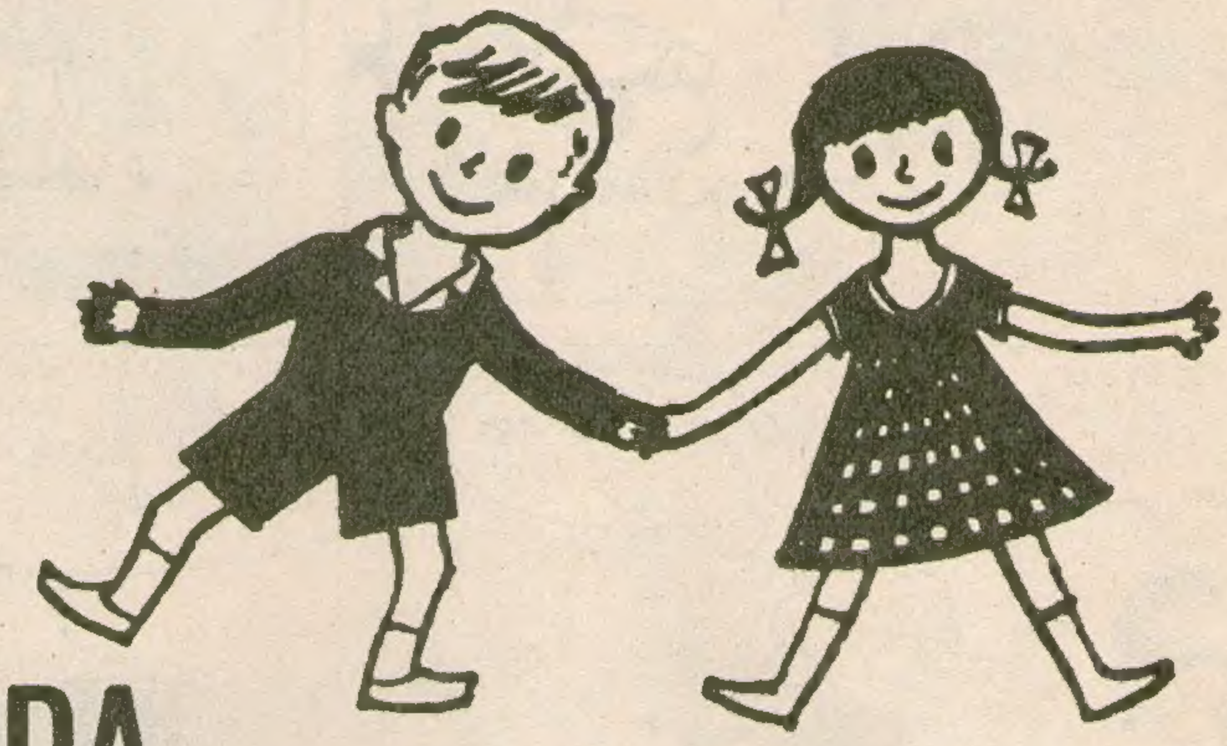

SİZİN DE BAŞUCUNUZDA BİR KUMBARANIZ VAR MI?

Harçlıklarınızdan biriktireceğiniz paralar sizlere şimdiden güzel gelecekler hazırlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 319

(MORAN - 29) — 51

PONPON

PONDON UYAN, UYAN KOMŞUMUZ SELDA GELİYOR!

?

GÜNAYDIN SELDA!

GÜNAYDIN OKAN!

GÜNAYDIN PONPON! VER CİCİ ELİNİ DE TOKALAŞALIM.

GNORF!

SÖZLERİMİ ANLAMAMIŞA BENZİYOR..

ÇOK USLUDUR ABLASI SÖZ DİNLER..

BELKİ USLUDUR AMA. SÖYLENENİ YAPMADIKTAN SONRA NEYE YARAR..

YANILIYORSUN SELDA! PONPON AKILLI BİR KÖPEKTİR. İSTERSEN BAŞKA BİR ŞEY DENEYELİM...

HAYDİ PONPON!

MADEM İSTEDİN! BAŞLIYORUM..

KOŞ!

HAVLA!

ATLA!

TUT!

NASIL? HİÇ BİR ŞEY ANLAMIYOR..

YANILIYORSUN. NORMAL OLARAK BİR KÖPEK SAHİBİNİN EMRETMESİNİ İSTER.

UYU!

?

NASIIL!..

Z